Tarama
BlackBishop

Milliyet

ÇOCUK

20 Haziran 1988 ● Sayı: 25 ● 400 Lira
(KDV Dahil)

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

KINGFISHER
A'dan Z'ye
KÜLTÜR
ANSİKLOPEDİSİ

KOMPOZİSYON
YARIŞMASI
SONUÇLARINI
AÇIKLIYORUZ

Milliyet
ÇOCUK

Mini Poster:
GULLIT

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Redaksiyon:
HİKMET ALTINKAYNAK

Teknik Sekreter:
NACİ ÖZDAĞLI
AYSEL UĞUR

Satış Müdürü:
NİYAZİ YEŞİL

Matbaa Müdürü:
ALİ NAZIM ONARAN

Teknik Müdür:
YETKİN ALDİNÇ

Ofset Hazırlık:
MEHMET YALAZI

İlan Sorumlusu:
NERGİS ARDA OK

Kapak:
MEHMET SEVİNÇ

20 Haziran 1988
Sayı: 25 ● Yıl: 17

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi Milliyet Yayınları Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 (34333) Cağaloğlu/İSTANBUL Telefonlar: 526 83 86 - 528 55 76 520 83 94 - 528 42 67

Abone Koşulları: Yıllık 20.800 TL. Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Çocuk Dergisi, Satış Servisi Cağaloğlu/İstanbul.
Türkiye'de Satış Fiyatı: 400 TL.
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı: 600 TL.

BİZDEN SİZE

İŞTE SONUÇLAR

EVET; sonunda beklediğiniz an geldi çattı... **Milliyet Çocuk Dergisi** ile **Gala Temizlik Kâğıtları**'nın ortaklaşa düzenlediği kompozisyon yarışması sonuçlandı. "Temizliğine Özen Göster, Sağlığını Koru" konulu yarışmaya gelen yüzlerce kompozisyon, büyük jüri tarafından değerlendirildi. Aşağıda isimlerini bulacağınız okurlarımız dereceye girdi:

S.Benhür Altıok (İstanbul) birinci, **Kerem Göğüş** (Gaziantep) ikinci, **Bilinç Evren Çilingiroğlu** (İzmir) üçüncü oldu.

Ayrıca, **Pınar Taş** (Karacabey-Bursa) **Burak Bozoğlu** (Çanakkale), **Ebru Dağtekin** (Ankara), **Banu Oral** (İstanbul), **Pınar Kızılırmak** (Yalova-İstanbul), **Özen Güvendir** (Bolu), **Metin Yıldız** (Eskişehir), **Bora Karayel** (İstanbul), **Özgün Can** (Edirne) ve **Leyla Genç** (İstanbul) adlı okurlarımız da mansiyon aldılar.

Yarışmaya katılan bütün okurlarımızı kutluyoruz.

BU sayımızda sevecceğinizi umduğumuz yeni bir çizgi-romana başlıyoruz. **Milliyet Gazetesi** ressamlarından Faruk Kutlu'nun yazıp çizdiği **"Tepedeki Uçak"** adlı çizgi-romanı hepinizin ilgiyle okuyacağınıza inanıyoruz...

Esenlik dileklerimizle...

OKURUN SESİ

● İki yıldır Milliyet Çocuk Dergisi okuyorum. Sizden origami sanatını öğreten bir sayfa istiyorum. Tüm çalışanlara sevgiler. Deniz Toprak/ANKARA

Sevgili Deniz daha önce dergimizde origamiyle ilgili sayfalara yer vermiştik. Umarız sende ilgiyle izlemişsindir. Eğer çok istek olursa, belki ilerde yeniden yayımlayabiliriz. Sevgiler...

● Milliyet Çocuk Dergisi çalışanları, siz-ler bizlere en iyi olanı yayımlamak istersiniz. Bunu yapmaktasınız ve yapmaya da devam etmenizi diliyoruz. Ben bulmaca çözmeyi çok seviyorum. Acaba bizlere kare bulmacalar hazırlar mısınız? Saygı ve sevgilerimle. Mahmut Yılmaz/ADAPAZARI

Sevgili Mahmut dergimizle ilgili görüşlerin inan çok sevindirdi Milliyet Çocuk çalışanlarını. Dileğine gelince, önümüzdeki sayıyı alınca ilk olarak bulmaca sayfamıza bak olur mu?

İÇİNDEKİLER

Bizden Size 3
Red Kit 4

Öykü 8
Bilmece-Bulmaca 10
Dereden Tepeden 14
Uzay Fatihi Hans 16
Müzedeki Esrar 20
Okurdan Okura 22
Mektup Arkadaşı 24
Şimşek Santrfor 25
Masal 29
Bilim ve Teknik 30
Yarışma Sonuçları 32
Kayıp Kıta 34
Dünya Öyküleri 38
Kangurular 40
Müzik 42
Bikini Adası 44
Mavi Oyuncak Köpek 46
Ormanlar Kralı Robin 50

PEKİ BU ATIN ÖZELLİĞİ NEDİR?
YOKTUR. ONDA BİR KAYBOYA BEKLENEN ÖZELLİKLER
CÜMLE DEVRİK OLMAMALIYDI...

HİÇ OLMAZSA SEN İDDİALI DEĞİLSİN
EVET, DİLBİLGİSİ UZMANI OLMAMA KARŞIN ÖYLE...

BENİ ONDAN KURTARMAKLA OLUYORSUNUZ... PARA İSTEMEZ...
KURTARMIŞ DEĞİL, KURTARMIŞ!

BİRAZ BEKLE... ATIMI KAÇIRAN DİLİ BOZUK HAYDUTUN KİM OLABİLECEĞİNİ ÖĞRENMEYE ÇALIŞACAĞIM...
SHERİF

ŞERİF, SİZDEN YABANCI SİVİLİ KANUN KAÇAKLARININ LİSTESİNİ RİCA EDİYORUM...
AĞZI DOĞRU DÜRÜST İKİ ÇİFT LAF EDEBİLEN ADAMLARIN LİSTESİNİ YAPMAK DAHA KESTİRME OLUR
WANTED $2.000
PÜÜÜF ÇOK YANLIŞ. GEREKTİĞİ GİBİ KONUŞABİLEN KİŞİLERİN LİSTESİNİ YAPMAK DAHA KISA SÜRER" DEMELİYDİ
5A

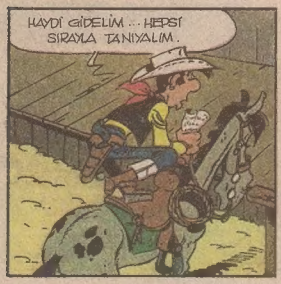
HAYDİ GİDELİM... HEPSİ SIRAYLA TANIYALIM.

SÖYLEDİKLERİMİ TEKRARLAYIN... EĞER ATINI BİR DAHA GÖRMEK...
YAH.. YAH... İH Lİ BEDİĞ... AYNE HORSE FÜR...
SİGORTALIĞI KANITLANMIŞTIR.

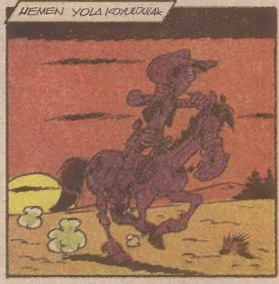
HEMEN YOLA KOYULUN!

...AT...
ÇİN ÇANG DIGIDIK, DIGIDIK!
SIRADAKİ!

DURUP DİNLENMEDEN YOL ALDILAR...

ELEM, BEŞEM, KETEM KÜTEM DEH!
SIRADAKİ
58

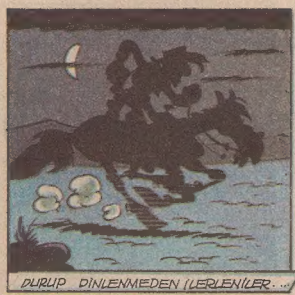
DURUP DİNLENMEDEN İLERLENİLER...

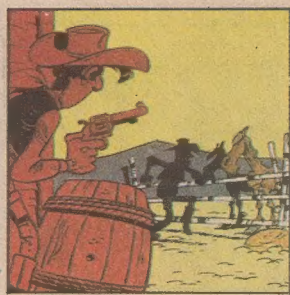

KE KOZA FAÇYO DEL ATİLLO!..
SIRADA...

AMA LİSTENİN SONUNA GELMİŞLERDİ... DOĞRUSU HER İKİSİNİN DE GÜCÜ TÜKENMİŞTİ. RED KİT SEVGİLİ DOSTUNU BİR DAHA.. GÖREMEYECE-

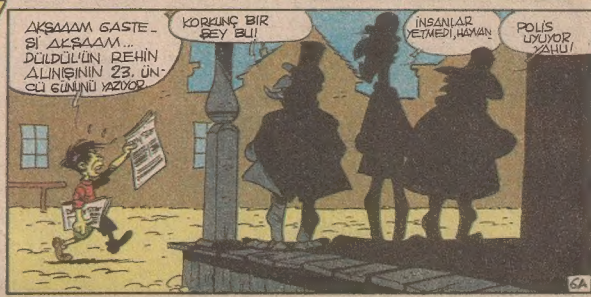
AKŞAAAM GASTESİ AKŞAAM... DÜLDÜL'ÜN REHİN ALINIŞININ 23. ÜNCÜ GÜNÜNÜ YAZIYOR
KORKUNÇ BİR ŞEY BU!
İNSANLAR YETMEDİ, HAYVAN
POLİS UYUYOR YAHU!
6A

ZAMAN GEÇTİKÇE RED KİT'İN ÜZÜNTÜSÜ ARTIYORDU... ÇARESİZLİK İÇİNDE BİR HABER BEKLİYORDU...

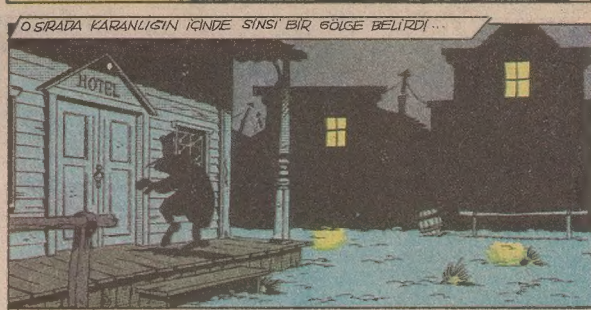
O SIRADA KARANLIĞIN İÇİNDE SİNSİ BİR GÖLGE BELİRDİ...
HOTEL

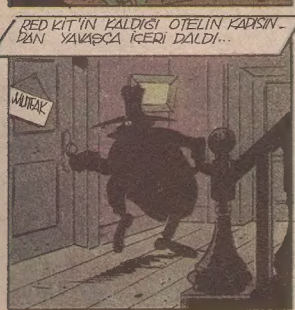
RED KİT'İN KALDIĞI OTELİN KAPISINDAN YAVAŞÇA İÇERİ DALDI...
MUTFAK

KARANLIK İŞLER ÇEVİRİYORDU..
MUTFAK

SALDIRI PLANINA GÖRE ÖNCE MUTFAĞA GİRDİĞİNE GÖRE OBUR BİRİYDİ...
MIAM, SLURP, CROC!
MUTFAK
6B

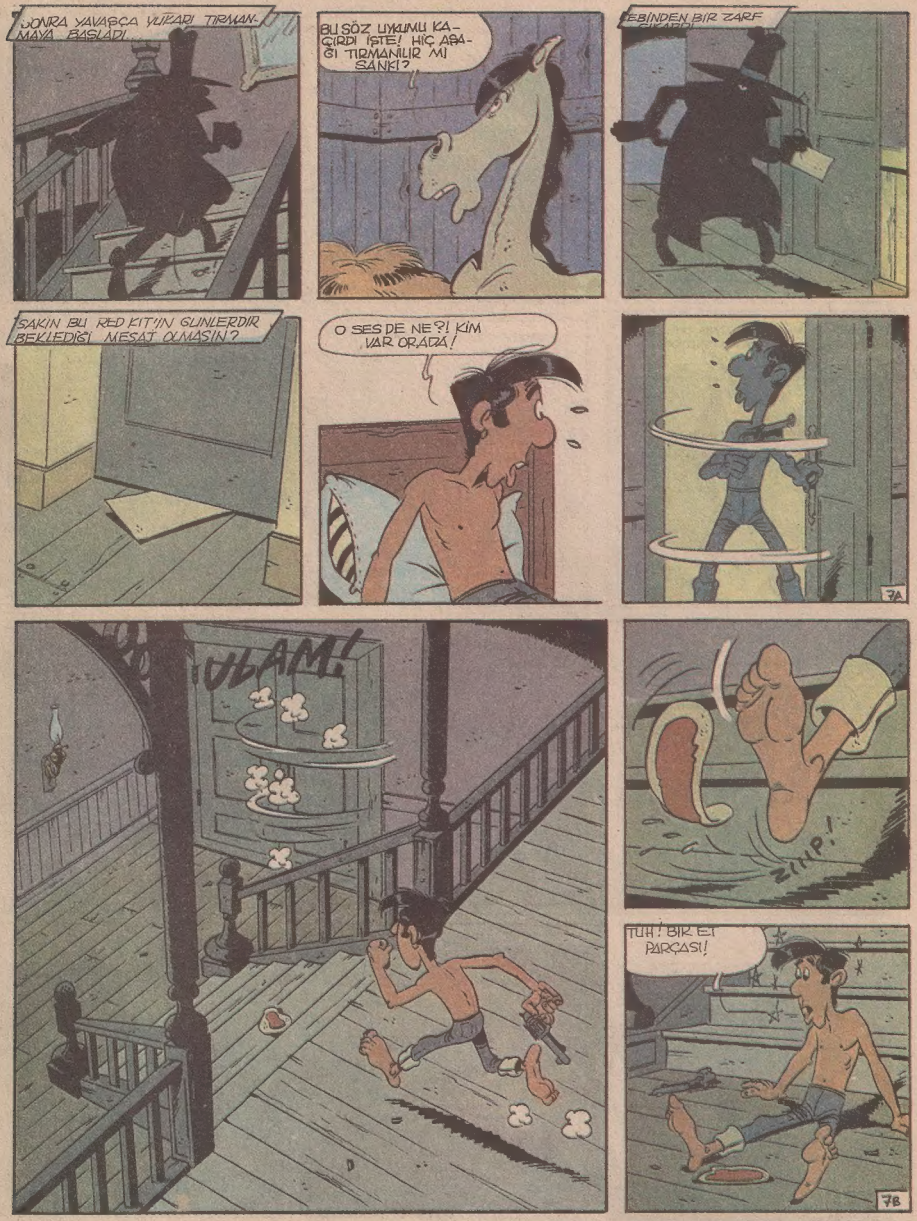
SONRA YAVAŞÇA YUKARI TIRMANMAYA BAŞLADI...
BU SÖZ UYKUMU KAÇIRDI İŞTE! HİÇ AŞAĞI TIRMANILIR MI SANKİ?
CEBİNDEN BİR ZARF ÇIKARDI
SAKIN BU RED KIT'İN GÜNLERDİR BEKLEDİĞİ MESAJ OLMASIN?
O SES DE NE?! KİM VAR ORADA!
7A
UBAM!
ZIIP!
TUH! BİR EL PARÇASI!
7B

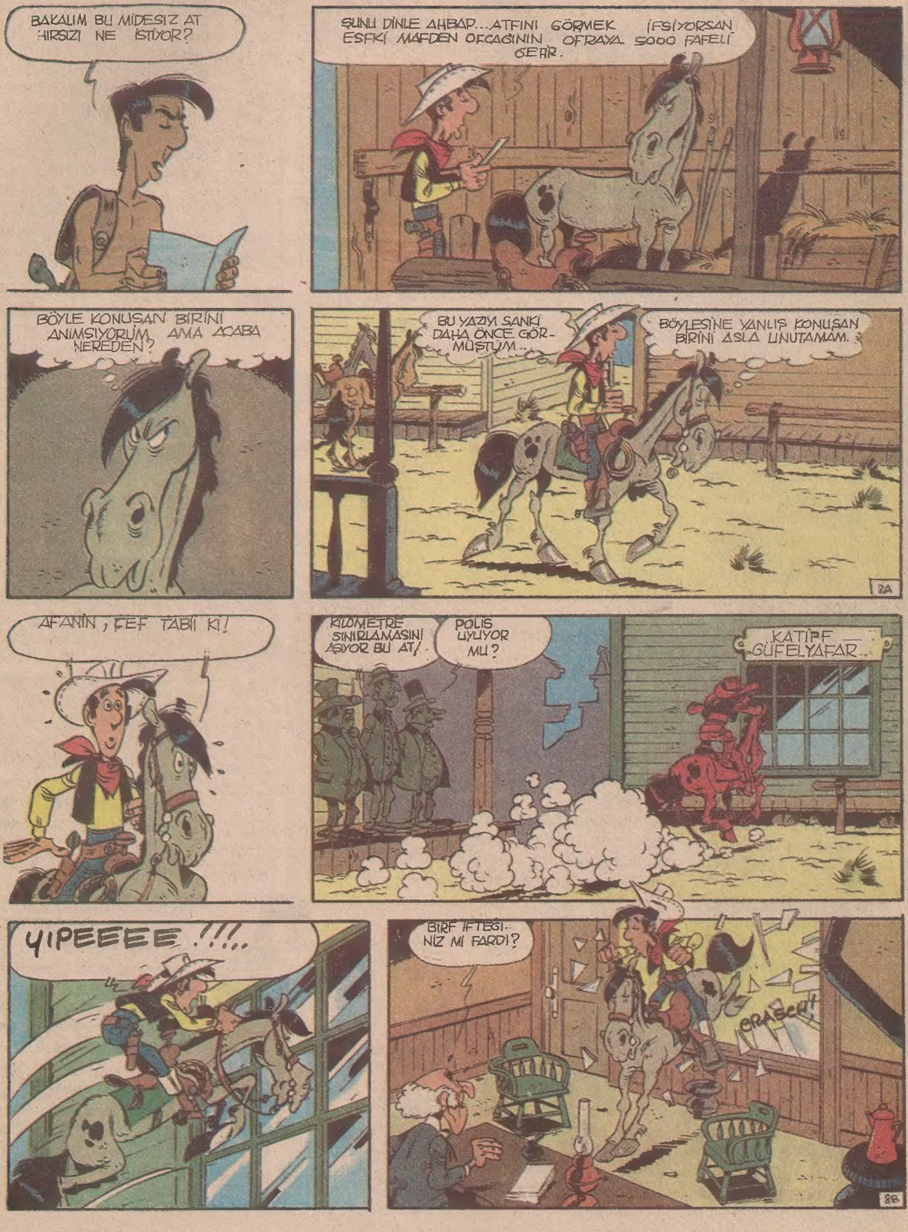
BAKALIM BU MİDESİZ AT HIRSIZI NE İSTİYOR?
ŞUNU DİNLE AHBAP... ATFINI GÖRMEK İFSİYORSAN ESFKİ MAFDEN OFCAĞININ OFRAYA 5000 FAFELİ GEFR.
BÖYLE KONUŞAN BİRİNİ ANIMSIYORUM, AMA ACABA NEREDEN?
BU YAZIYI SANKİ DAHA ÖNCE GÖR-MÜŞTÜM...
BÖYLESİNE YANLIŞ KONUŞAN BİRİNİ ASLA UNUTAMAM.
2A
AFANİN, FEF TABİİ Kİ!
KİLOMETRE SINIRLAMASINI AŞIYOR BU AT!
POLİS UYUYOR MU?
KATİPF GÜFELYAFAR
YIPEEEEE!!!!..
BİRF İFTEĞİ-NİZ Mİ FARDI?
CRASCH!!
8B

ÖYKÜ

KINA BEBEK

Gülten Dayıoğlu

SICAK bir gündü. Sevim ile Ayten, Sevim'lerin kapısının önünde, evcilik oynuyorlardı. Yere, soluk bir kilim yaymışlardı. Bez bebekleri, tahta beşiklere yatırmış; üstlerini küçücük yorganlarla sıkı sıkı örtmüşlerdi. Duvar dibinde bir köşe, mutfak olarak ayrılmıştı. Orayı, kavanoz kapakları ve ilâç kutularından yapılma, kap kacaklarla donatmışlardı. Ayten'in ayağında, annesinin topuklu terlikleri vardı. Bu nedenle oyunda anne olmak istiyordu. Fakat, Sevim babalıktan hiç hoşlanmıyordu. Ayten'in ökçeli terliklerine karşın, o da annesinin boyası dökük kırmızı el çantasını getirmişti?

— Bugün, ben anne olayım. Bak, kolumda çantam var. İçine ayna, tarak, mendil ve dudak boyası koydum, inanmazsan aç da gör. Ayten, direniyordu:

— Ama benim de yüksek ökçeli terliklerim var...

— Terlikleri bana ver. N'olursun bugün anne ben olayım!

— Olmaz, diyordu, Ayten. Geçen gün de ben baba olmuştum. Bugün sıra sende. Çantanı bana ver...

Tartışma uzayıp giderken birden, Sevim, Ayten'i dirsekledi:

— A, aaa; Bu kız kim?

Yedi sekiz yaşlarında, yoksul görünüşlü cılız bir kız, onlara doğru geliyordu. Sevim ile Ayten'in dik dik kendisine baktıklarını görünce duraladı. Ne yapacağını, nasıl davranacağını şaşırmış gibiydi.

Söze ilk başlayan Ayten oldu:

— Yanımıza gelsene!

Küçük kız, yavaş yavaş gelip, kilimin kenarında durdu. Sevim:

— İstersen ayakkabılarını çıkar da evimize gir, dedi. Kız, söyleneni yaptı. Ayten, ona elini uzattı:

— Hoş geldin. Otur, oturl... Küçük kız, orta yere diz çöküp oturdu. Ayten ile Sevim, önüne bağdaş kurdular. Sevim eğilip dikkatle kızın yüzüne baktı:

— Adın ne senin?

— Kına.

— Kına mı? Düğünlerde bayramlarda ellere sürülen kına gibi mi?

— He, dedi küçük kız.

Ayten, kendini tutamayıp kıkır kıkır gülmeye başladı:

— Duyulan o kadar isim var, ne demeye onlardan birini koymamışlar da "kına" demişler adına?

— Ne bileyim ben. Anamgil koymuş işte!...

— Seni daha önce hiç görmemiştik. Bu mahalleye yeni mi geldin?

— He ya... Dün akşamüstü taşındık!...

— Eviniz nerede?

— Şu sokağın köşesini dönünce, bayır aşağıya bir yol iniyor, evimiz o yolun bitiminde.

— Kardeşin var mı?

— Yoktur.

— Sınıfını geçtin mi?

— Ben hiç okula gitmedim ki!...

Sevim, şişinerek söze karıştı...

— Biz ikinci sınıfa geçtik.

— İyi, dedi Kına. Anam belki bu yıl okula yazdırır beni.

— Bizimle evcilik oynar mısın?

— He dedi, Kına. Oynarım Sevim hemen ayaklandı.

— Ben anneyim. Ayten baba... Sen de bebeğimiz olur musun? Kına, gülümseyerek boynunu büktü:

— Olurum. Siz ne derseniz ederim...

Onun uysallığı karşısında Ayten, "Ben baba olmam!" diye direnmeye utandı... İstemeye istemeye ökçeli terlikleri ayağından çıkarıp Sevim'e verdi...

Sevim, sevinçten uçarak eve girdi. Annesinden eski bir çarşaf istedi. Kınayı yere yatırarak, çarşafla bir güzel kundakladı. Sonra onu kucağına almaya çalıştı. Fakat, Kına'nın kundaktan fırlayan ayakları, kollarının arasına sığmıyordu. Bunun üzerine yere bağdaş kurdu. Belden yukarısını kucaklayarak, içtenlikle bağrına bastı. Kına, hiç sesini çıkarmıyordu. Ayten, babasının yaptığı gibi, bir köşeye çekilmiş; eline geçirdiği gazete parçasını okuyordu. Arada bir işaret parmağıyla orta parmağını birleştirip, sigara içer gibi dudaklarına götürüyordu... Sevim bir ara, Kına'nın kulağına eğildi:

— Bebekler senin gibi uslu olmaz. Ağlasana biraz. Kına hemen söyleneni yaptı: "hığ... ıhığ... ıhığ... ığıh..." diye sesler çıkararak ağlamaya başladı. Sevim öğütlerini sürdürüyordu:

— Arada bir de ingaaaa! diye bağırmalısın...

Kına, incecik sesiyle "ingaaaaa!"yı basınca, Sevim anne telâşla babaya seslendi:

— Çocuk ağlamaktan çatlayacak. Çarşıya git de ona mama al... Ayten, hemen ayağa kalktı. Kilimin kenarına kadar yürüdü. Kapı tokmağını çevirir gibi yaparak, kapıyı açtı. Dışarıya çıktı. Ayakkabılarını giydi. Üç beş adım yürüdü. Duvar dibine varınca, durdu. Yerden bir avuç toprak, birkaç kıymık, üç beş tane de küçük taş aldı, geri döndü. Çok yorulmuşçasına, oflı-puflaya kapıyı açıp eve girdi. Sevim'in dürtüleriyle Kına, hiç durmadan, "ingaaaaa!"lıyordu... Tüm bedeni ter içinde kalmıştı. Alnından, şakaklarından süzülen terler, kirli yüzünde yol yol iz bırakıyordu... Sevim, Ayten'i görünce sevinçle bağırdı;

Sevim ile Ayten, yere serdikleri soluk kilimin üstünde evcilik oynuyorlardı.

— Aman da aman!... Babası çarşıdan gelmiş. Kızıma neler alıvermiş neler!... Lokumlar... Şekerler... Bisküviler...

Kına birden sustu. Umutla başını kaldırıp, istekle yutkunarak; Ayten'e baktı. Elindeki taşı, toprağı ve tahta parçalarını görünce, bağıra bağıra ağlamaya başladı. Bu kez gerçekten ağlıyordu. Gözyaşları sel gibi boşanıyordu...

Sevim ile Ayten donakaldılar. Şaşkınlıkları geçince, ikisi de Kına'nın üzerine düştüler. Gönlünü almak için dil dökmeye başladılar. Fakat o, hiç durmadan, içini çeke çeke ağlıyordu. Ayten, saçlarını okşayarak:

— Neden ağlıyorsun Kına?, diye sordu. Aynı soruyu Sevim de yineledi. Kına:

— Hiç, diye omuz silkti. Sonra, ayağa kalkmak istedi. Fakat, çarşaf dizine takıldı. Yüz üstü yere kapaklandı. Sevim'le Ayten, "hık!" edip gülüştüler. Kına, öfkeyle yeniden ayaklandı. Ayten ile Sevim'e dargın dargın bakarak, kilimden dışarıya çıktı. Sevim dostça eteğine yapıştı:

— Ne oldun? bize neden küstün? Ne yaptık sana?

Kına, ağlamamak için dudaklarını sımsıkı büzüyordu?

— Hiç, hiçbir şey yapmadınız.

— Eeee? Öyleyse neden gidiyorsun?...

— Hiiiç, dedi Kına. Gitmeye kalkıştığına, o da pişman olmuştu. Yavaşça olduğu yere oturdu. O sırada evden Sevim'in annesi seslendi:

— Sevim, kurabiye yaptım, gel de al. Ayten'le birlikte sıcak sıcak yiyin.

Sevim, hemen içeriye girdi. Bir tabak kurabiye getirdi. Ortaya koydu.

Sevim, Kına'yı çarşafla bir güzel kundaklayıp kucağına almaya çalıştı.

— Haydi, önce bunu yiyelim!... Sonra oyuna yeniden başlarız. Üçü de, birer kurabiye alıp yemeğe başladılar. Kına, elindekini ötekilerden önce yiyip bitirdi. İkinciyi almak için onların da kurabiyelerini bitirmelerini bekledi. Fakat Ayten'le Sevim, birer taneyle doyuverdiler. Oysa Kına açtı. Hem de, sabahtan beri açtı. Anasının elindeki üç beş kuruş, ev taşınırken tükenmişti. Ekmek alacak paraları bile kalmamıştı. Anası, sabahleyin gündeliğe giderken, Kına'ya, öğle sıralarında çalıştığı eve gelmesini söylemişti. Orada, kızının karnını doyurabileceğini umit ediyordu. Kına, sokak sokak dolaşarak, anasının tarif ettiği evi aramış, bulamamıştı. Çekine çekine, kurabiye tabağına uzanıp bir tane daha aldı. Sonra Sevim, tabağı ortadan kaldırıp duvarın dibine koydu:

— Haydi, oyuna başlayalım! dedi.

Kına'yı yine kundaklıdılar. Bu kez Kına, Sevim'in uyarısını beklemeden, ingaaaa! diye bağırmaya başladı. Sevim, tatlı bir telâşla Ayten'e döndü.

— Bak babası, Kına bebek yine ağlıyor!

— Ne yapsak acaba?

— Bilmem ki! Belki de karnı aç. Ayten, sıcakta üç beş adım yürümeye üşendiği için:

— Yok canım, dedi. Karnını demin doyurduk ya!

— O halde neden ağlıyor? Bir yeri mi ağrıyor ki?

— Olabilir?

— Öyleyse git doktor çağır...

Sevim ile Ayten söyleşirken Kına, ingaaa'ları sürdürüyor, bir yandan da: "Açlıktan içim eziliyor. Akıl etseler de birkaç kurabiye daha verseler," diye içinden geçiriyordu. Doktor çağırma, sözünü duyunca, aklı gitti. Doktordan oldum olası, çok korkardı. Anası onu birkaç kez kasabanın dispanserine götürmüştü. Orada gözlüklü, iri yarı, elleri tüylü, bağırgan bir doktor vardı. Ne zaman yanına gitseler;

— Akılsız kadın, bu çocuk, bakımsızlıktan verem olup ölecek. Madem doyuramayacaktın, neden dünyaya getirdin? diye bağırırdı anasına. Anası, ezile büzüle ellerini ovuşturur:

— Babası sağ olsaydı, ikimiz beslerdik çocuğu. Ne bilirdim kocamın ölüp gideceğini!... diyerek içini çekerdi.

Doktor, dinlemezdi anasını. Reçeteyi uzatırken:

— Kızının sağlıklı bir çocuk olabilmesi için ilâç yeterli değil, bunlarla birlikte onu çok iyi beslemen gerek derdi.

Kına, tüm gözlüklülerden ürker olmuştu. Çarşıda, gözlükçü dükkânının önünden geçerken bile, doktoru anımsar, korkuyla irkilirdi... Sevim:

— Haydi babası, git de çocuğumuza doktor getir, diye diretince. Kına, ingaları kesip başını kaldırdı. Bebek diliyle konuşmaya başladı:

— Doktor istemem... Hiç biy yeyim ağyımıyoy... Kaynım aç... Hem de çok açım. Onun için ağlıyoyum... Sevim ile Ay-

Devamı 10. sayfada

BİLMECE

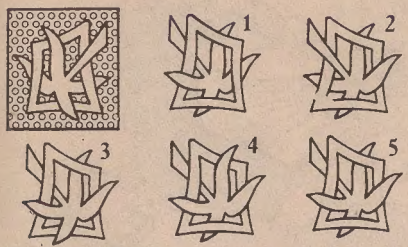

ÇIKARTMALAR: Numaralı çıkartmalardan hangisinin üstteki dörtgenden alındığını söyleyebilir misiniz?

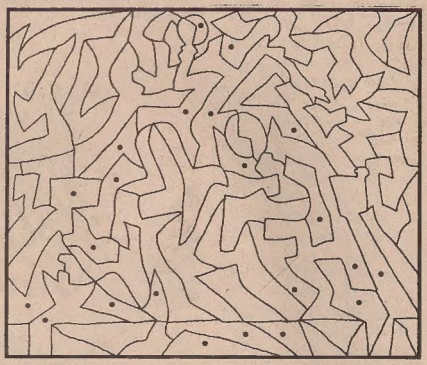

Noktalı yerleri boyayın, bakalım ne çıkacak?

KINA BEBEK

Baştarafı 8. sayfada

ten, Kına konuşurken, katılasıya gülüyorlardı. Sevim:

— Koş babası, koş! Kızımız konuşmaya başladı, çarşıya git. Ona tatlı tatlı mamalar getir. Lokumlar, bisküviler, çikolatalar... al.

Kına, Sevim'in sözünü kesti?

— İstemem onlayı. Tabaktaki kuyabiyeden getiyin...

Böylece Kına, Sevim'in kucağında, ikide bir "ingaaaaa!"yı basarak bir tabak kurabiyeyi bitirdi... Sevim:

— Haydi bakalım, karnın iyice doydu. Şimdi uyuyacaksın, diye kundağına yavaş yavaş vurarak, onu pişpişlemeye başladı. Kına, kısa bir süre sonra, gerçekten mışıl mışıl uykuya daldı...

— Sevim ile Ayten, Kına'nın davranışlarından çok hoşlanmışlardı. Ayten:

— Kına, gerçek bir bebek gibi. Ne güzel ağlıyor. Ne hoş konuşuyor! Üstelik kolayca uyuyor... Oysa, annem, kardeşimi uyutmak için saatlerce ninni söyleyerek, salıncakta sallıyor, dedi.

Bir süre sonra Sevim yoruldu. Yavaşça dizlerini Kına'nın başının altından çekti. Kına, uyanmadı. Ayten?

— Gel, çocuğumuz uyumuşken gezmeye gidelim, diyerek Sevim'in koluna girdi. Sevim, kol çantasını aradı. Bulamadı. O da Kına'nın altında kalmıştı. Çantayı alabilmek için çarşafı çekiştirirken, Kına gözlerini açtı. Yüzüne renk ve canlılık gelmişti. Sevim ile Ayten'e sıcak sıcak gülümsedi. Sonra utanmış gibi bakışlarını başka yana çevirdi. Elçabukluğuyla çarşaftan sıyrılıp, ayağa kalktı.

— Ben gideyim gayri... Anam işten dönmüştür, diyerek fırlayıp gitti.

Birkaç gün, üst üste bu oyun oynandı. Kına her gün öğleden sonra, Sevimler'in yanına geliyor, kızlar onu, bebek gibi kundaklıyorlardı. Kına, ingaaa'yı basıp bebekçe konuşmaya başlayınca, o gün babalık sırası kimdeyse, hemen koşup evinden yiyecek getiriyordu. Neler yedirmiyorlardı Kına'ya: Börek, bisküvi, leblebi, lokum, fıstık, şeker... Oyun süresince Kına'nın karnını tıka basa doyuruyorlardı.

Bir gün Sevim, Kına bebeğe giyecek almak için eve girdi. O gün, konukları gelecekti. Bu nedenle annesi, çok güzel yiyecekler hazırlamıştı. Mutfakta, Sevim'in gözüne ilk çarpan, çikolatalı çörek oldu. Fırından yeni çıkan çörek, istek kabartıcı kokular salıyordu. Sevim hemen, ekmek bıçağını aldı. Çörekten bir dilim kesti, onu bir solukta yedi. Sonra kalınca bir dilim daha alıp kapının önüne çıktı. Annesi, konuk odasının tozunu alıyordu. İşi bitince mutfağa döndü, birden binbir emekle yaptığı çöreğin, yarı yarıya kesilmiş olduğunu gördü.

"Hiii! Acaba bunu kim yaptı", diye söylenerek, telâşla kapının önüne çıktı.

O sırada Sevim, Kına'nın ağzına, çörek dilimi-nin son lokmasını tıkıştırıyordu. Kapıda annesini görünce, korkuyla irkildi. Kına'yı kucağından iterek ayağa kalktı. Dayak yiyeceğini sezinlemişti. Fırlayıp kaçacaktı. Fakat, annesi pars gibi üstüne atıldı. Gelişigüzel pataklamaya başladı. Kına, gözlerini iri iri açmış, onlara bakıyor, bir yandan da kundaktan kurtulmaya çalışıyordu. Sevim annesi:

— Kim yedi? Güzelim çöreği hanginiz zıkkımlandınız? Çabuk söyleyin, diye bağırıyordu. Birden, öfkeyle Kına'ya döndü:

— Yoksa sana mı yedirdi çöreği? Kına, korkudan titreyerek?

— Ben, ben yedim... Diye kekeledi.

O zaman Sevim'in annesi daha çok öfkelendi:

— Haram olsun inşallah. Sabahtan beri, sen yiyesin diye mi uğraşıp didindim? Diyerek elini kaldırıp Kına'nın yüzüne güçlü bir tokat indirdi. Kına, sendeleyerek yere kapaklandı. Emekleye emekleye kilimden dışarıya çıktı. Ayakkabılarını eline alıp koşarak oradan uzaklaştı.

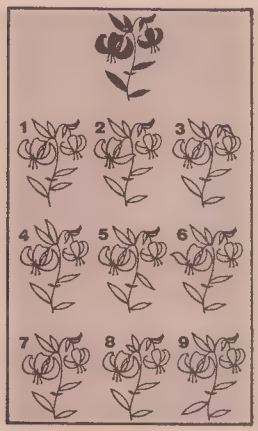

ÇİÇEKLER

Üstteki gölge, çiçeklerden yalnızca bir tanesine aittir. Hangi çiçeğin gölgesi olduğunu bir bakışta söyleyebilir misiniz?

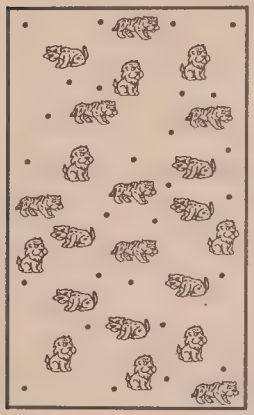

HAYVANLAR

Dörtgenin içindeki noktaları öyle düz çizgilerle birleştirelim ki, çizgilerin içinde kalan hayvanların sayısı ile dışarıda kalan hayvanların sayısı eşit olsun.

EŞYALAR

Sol üst dörtgende gördüğünüz eşyalardan bazıları diğer üç dörtgende de yer almaktadır. Bu eşyaların neler olduklarını söyleyebilir misiniz?

BİLMECE

GİZLİ EŞYALAR: Alttaki resimde bir kova, iki çakı, bir armut, bir çekiç ve iki kürek gizlidir. Onları bulabilir misiniz?

EŞLER: İki yönden çizilmiş resimlerin sırası yanlıştır. Onları doğru olarak eşleştirebilir misiniz?

KEDİ: Sağdaki parçaları birleştirerek bir kedi resmi oluşturabilir misiniz?

EKSİKLER: Birinci resme göre diğerlerindeki eksikleri bulabilir misiniz?

MANKENLER: Üstteki resimlerin sekizi, ikişer ikişer simetrik, bir tanesi diğerlerinden farklıdır. Simetrik olanları ve farklı olanı bulabilir misiniz?

SULU BİLMECE

Uslu kertenkeleye ne denir?

(kertmeyerkele)

22. SAYININ YANITLARI

7 BENZER: 1- TV sehpasının ayağı ile damadın gözü. 2- TV düğmesi ile damadın gömleği. 3- Sol alt köşedeki şekil ile sol üst köşedeki şekil. 4- Vazonun üzerindeki şekil ile gelinin elindeki çiçek. 5- Vazodaki yaprak ile mumun ışığı. 6- Adamın şapkasındaki şekil ile gelinin kolyesi. 7- Koltuğun alt saçağı ile damadın eldivenindeki şekil.

KAÇAK: A'da ceketinin düğmesi, B'de kemeri C'de pantolonun cebi, D'de gömleği.

8 FARK: 1- Soldaki adamın ceketinin yakası. 2- Soldaki adamın pantolonu. 3- Oltanın sapı. 4- Soldaki dağ. 5- Sağ köşedeki dağ. 6- Soldaki adamın sağ dirseği. 7- Kovanın yanındaki şekil. 8- Soldaki adamın sol dizinin üzerindeki çizgi.

EKSİKLER : İkinci Resim: Kadının eteğinin çizgisi, abajurun altındaki şekil, şöminenin üzerindeki kadehin çizgisi, şöminenin köşesindeki çizgi. **Üçüncü Resim:** Kadının saçındaki toka, kadının sol kolu, adamın ayakkabısı, koltuğun ayağı, kadının boynundaki bant. **Dördüncü Resim:** Şöminenin üzerindeki kadeh, kadının sağ omuzundaki şekil, şöminenin köşesindeki şekil, kadının eteğinin ucundaki şekil, kitaplığın ikinci katındaki kitap.

EŞLER: A-5 ile, C-8 ile, D-7 ile, E-4 ile, F-1 ile, G-2 ile, H-6 ile eştir.

ÇARKLAR: 2 yöne gider.

ARMAĞAN KAZANANLAR

CİLTLİ KİTAP KAZANAN 5 OKURUMUZ

1- Pınar Başak/İSTANBUL. 2- Metin Köleli/İSTANBUL. 3- Mehmet Nezir/İSTANBUL. 4- Gamze Ayhan/İZMİT. 5- Serhan Delice/BODRUM.

RED KİT KAZANAN 5 OKURUMUZ

1- Osman Ajan/İSTANBUL. 2- Birol Dadan/BALIKESİR. 3- Bülent Turhan/İSTANBUL. 4. Celâl Bacak/ESKİŞEHİR. 5- Besim Tonoz/İSTANBUL.

AIRFIX MAKET UÇAK KAZANAN 5 OKURUMUZ

1- Dursun İlhan/İSTANBUL. 2- Öznur Siner /İSTANBUL. 3- Fatih Nalbant/İSTANBUL. 4- Caner Sayan/KONYA. 5- Ayşe Acar/BALIKESİR.

DEV MAMUT, MÜZEDE

Ansızın bir mamutla karşılaşırsanız ne yaparsınız? Herhalde önce şöyle bir irkilirsiniz değil mi?
İşte böyle bir olay, **Shrewsbury Müzesi**'ni gezen pek çok kişinin başına geliyor. Ama bir süre dikkatli baktıktan sonra, bunun maketten başka bir şey olmadığını anlıyorlar.
yakınlarındaki kumsalda eski çağlarda yaşamış mamut kemikleri bulununca, müze yetkilileri bir mamut maketi yapmayı kararlaştırmışlar. 12.700 yıl önce yaşadığı saptanan mamutun maketini yapan kişi ise **Rony Braun. Rony,** yaşamını gerçek boyutlarda dev dinozorlar yaparak kazanıyor.
Rony ve **arkadaşları** mamutun maketini gerçekleştirmek için önce arkeolojik verileri inceleyip hemen işe girişmişler. Sıkı bir çalışma temposu sonucu da iskeleti tamamlamışlar. Daha sonra iskeletin üstünü özel olarak hazırlanmış, ince, naylon telle örtmüşler. Ve işte ortaya insanları ilk gördüklerinde hayrete düşürecek derecede gerçeğine tıpatıp benzeyen dev bir mamut maketi çıkmış.

Rony Braun, dev mamut maketini tamamlarken.

TARİH MÜZESİNDE GEZİNTİ

Joseph Nevera ve kardeşi Manuel'in aralarında yalnızca bir yaş var. Oturdukları 19. yüzyıla ait posta arabası, Amerikan Tarih Müzesi'nde bulunan parçalardan biri. Kendileri ise bu müzenin sahibi. Çalışmalarına 6 yıl önce başlayan kardeşler, müzeye değişik parçalar toplamak için birlikte çaba harcıyorlar. Manuel, bu işe başladıklarından beri tarih hakkında çok şey öğrendiklerini söylüyor.

TEPEDEN

KÜÇÜK DAHİ

Lenny'nin en büyük tutkusu sayılar. Yaşıtlarına göre ustün bir zekâsı var. Bunu girdiği testlerin sonuçları da doğruladı. Geçtiğimiz yıl kolej talebelerinin seviyesine göre hazırlanmış bir teste tabii tutuldu. Çok da yüksek bir skor elde etti. Aynı teste bu yılda katıldı. Sonuç yine mükemmeldi. Şimdi kolejdeki matematik derslerine devam ediyor. Bu şekilde yeteneğinin körelmesini önlüyor. Sayıların kaç basamaklı olduğu, Lenny için bir sorun yaratmıyor. Her türlü sayının toplamını kâğıt kalem kullanmadan alabiliyor.

OKÇULUKTA 1 NUMARA

Denise, dört yıl önce bu spora gönül verdi. Kısa sürede başarıya ulaştı. Şimdi 14 yaşında güzel bir kız. 12 yaşında "Gençler Okçuluk Takımı"na giren Denise, takımın en genç elemanı. Takımın elemanları Ulusal Okçuluk Derneği üyeleri tarafından seçiliyor. 1987 yılında Pan-Amerikan Oyunları'nda iki altın madalya kazanan sporcunun genç kızlarda 10 rekoru var.

SATRANÇ ŞAMPİYONU KARANJA

Karanja satranç oynamayı 7 yıl once öğrendi. O gün bu gündür, boş zamanlarını satranç oynayarak değerlendiriyor. Şu anda 14 yaşında, çikolata renkli bir çocuk. Gözlerine baktığınızda ne kadar zeki olduğu anlaşılıyor. Karanja, New York City'de oturuyor. Satranç oynamaya başladığının birinci yılında, yaş grubunda şampiyon oldu. 10 yaşında, büyük bir ustayı yenen ikinci çocuk ünvanını kazandı. O andaki duygularını sorduğumuzda, "Bir satranç oyuncusu olafak kendimi en dorukta hissettim" diye yanıtladı. En büyük arzusu dünya şampiyonu olmak.

UZAY FATİHİ HANS

Son Aziz

BİZ ÖZGÜR OLMAK İÇİN DIŞARIDA YAŞIYORUZ.. NİYE HAREKETLERİMİZİ KISITLAYALIM?

ONLARIN BU SUÇU İŞLEYENLERE VERDİKLERİ CEZAYI BİLİYORSUN OR KİDE... İYİ DÜŞÜN!

SİZ ENAYİSİNİZ... ONLARIN SİLÂHLARINA KARŞI OKLA, YAYLA KARŞI GELMEYE ÇALIŞIYORSUNUZ. SİLÂH BULUNCA DA FALEMİYORSUNU

ONLARDAN KORKTUĞUM YOK.. DÜNYAYI BU HALE GETİREN SAVAŞLARDAN NEFRET EDİYORUM... İNSANLARI ROBOT GİBİ KULLANAN BASKI YÖNTEMİNDEN NEFRET EDİYORUM!

EVET, BEN DE ÖYLE... AMA BİR ŞEYLER YAPMAMIZ GEREK. ONLARA KARŞI KENDİMİZİ İYİ KORUMALIYIZ

HAYIR, OLAMAZ!

AY! DUR!

SEN DUR!

HA! HA! HA!

NEYE GÜLDÜĞÜNÜZÜ ANLAMADIM. BEN BURADA SOĞUKTAN DONUYORUM. ÇABUK BENİ SIĞINAĞINIZA GÖTÜRÜN.

PEKİ EFENDİM, TABİİ EFENDİM...

BEN EFENDİ DEĞİ... OH, NE DERSEN DE... AMA YETER Kİ BENİ SIĞINAĞA GÖTÜR!

BU BESİLİ KAZLARI SOYMADAN BIRAKMAYALIM... İŞİMİZE YARAYACAK ÇOK ŞEY VAR..

OLMAZ! AAA ELLERİM

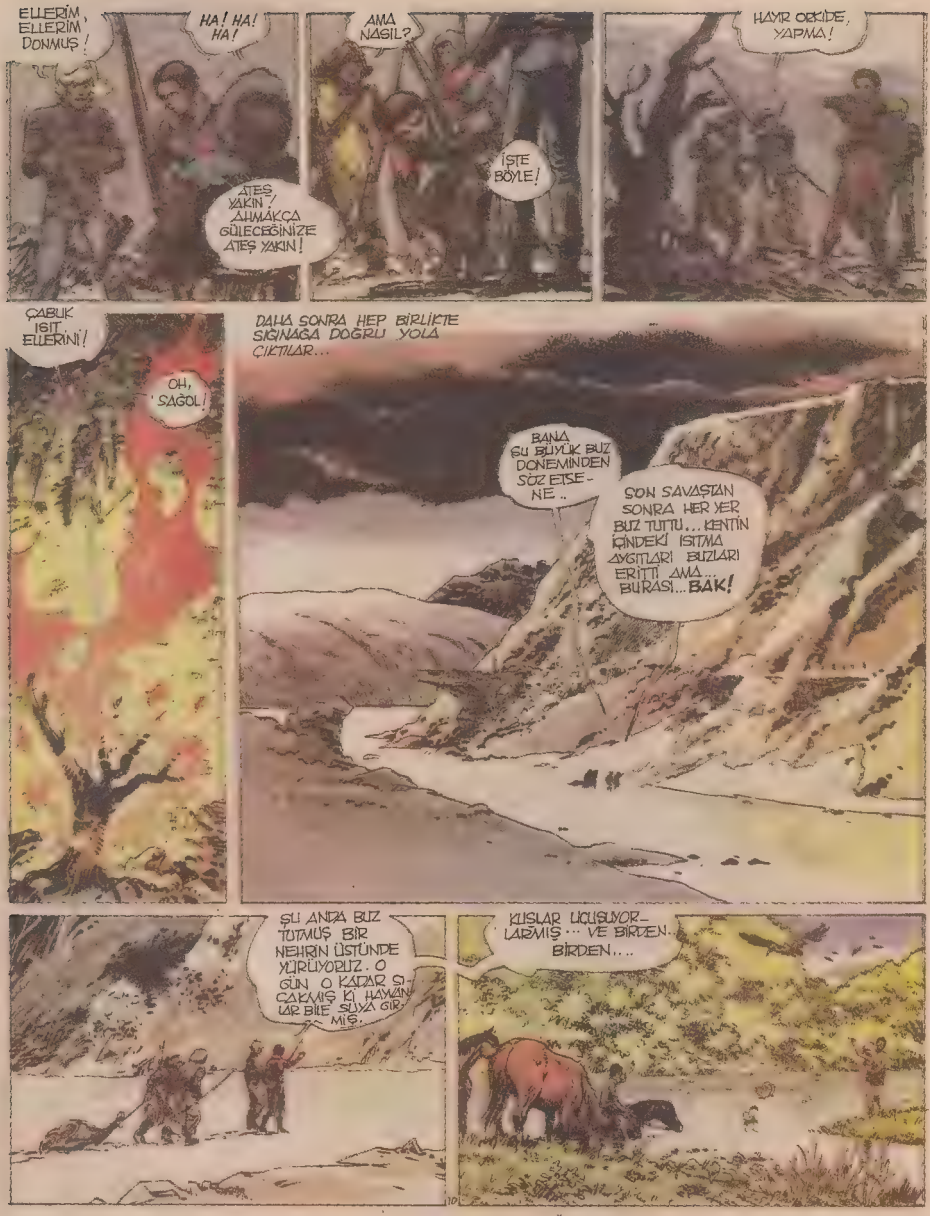
ELLERİM ELLERİM DONMUŞ!
HA! HA! HA!
ATEŞ YAKIN! AHMAKÇA GÜLECEĞİNİZE ATEŞ YAKIN!
AMA NASIL?
İŞTE BÖYLE!
HAYIR ORKİDE, YAPMA!
ÇABUK ISIT ELLERİNİ!
OH, SAĞOL!
DAHA SONRA HEP BİRLİKTE SIĞINAĞA DOĞRU YOLA ÇIKTILAR...
BANA ŞU BÜYÜK BUZ DÖNEMİNDEN SÖZ ETSENE..
SON SAVAŞTAN SONRA HER YER BUZ TUTTU... KENTİN İÇİNDEKİ ISITMA AYGITLARI BUZLARI ERİTTİ AMA... BURASI... BAK!
ŞU ANDA BUZ TUTMUŞ BİR NEHRİN ÜSTÜNDE YÜRÜYORUZ. O GÜN O KADAR SOĞUMUŞ Kİ HAYVANLAR BİLE SUYA GİRMİŞ.
KUŞLAR ÜÇÜŞÜYORLARMIŞ... VE BİRDEN. BİRDEN...

BİR ANDA HER ŞEY DONMUŞ... KUŞLAR TAŞ GİBİ YERE DÜŞMÜŞLER. İNSANLAR VE HAYVANLAR BİR ANDA BUZ HEYKELLERE DÖNÜŞÜVERMİŞLER.
MEVSİMLER ORTADAN KALKMIŞ. HEP SOĞUK EGEMEN OLMUŞ! BİZ ALIŞTIK!
NEDEN BANA ŞİMDİ GÜVENİYORSUNUZ?
AZ ÖNCE DE DUYDUN? YA, DIŞARDAKİLER SİLÂHLARI ELLEMEYE CESARET EDEMEZLER. SEN KULLANDIĞINA GÖRE BAŞKA BİRİ OLMALISIN.
YA SEN
BEN HİÇ KORKMAM! SEN GERÇEKTEN HERŞEYİ UNUTTUN MU?
EVET, HERŞEYİ! YALNIZ ADIMI ANIMSIYORUM AMA SANKİ KENTE GİTMEM GEREKİYOR GİBİ BİR HİS VAR İÇİMDE. SONKİ ORADA BİR GÖREVİM
OH! NÖBETÇİLER!

ÇABUK! YIKINTILARIN ORAYA! BİZİ İZLEMEYE CESARET EDEMEZLER, TÜZÜKLERDEN KORKARLAR!
BENİM GİBİ ZIKZAKLAR YAPARAK KOŞ.
SAMAN!

Yazan: GEORGE McHARGUE
Çeviren: ŞULE SAKIZLIOĞLU

MÜZEDEKİ ESRAR

ÖZET: Doğa Tarihi Müzesi'ndeki garip olayların nedenini tek başına araştırmaya karar veren Ben, müzedeki bir kızdan şüphelenmektedir. O gün de müzede rastladığı aynı kızı, takip etmeye başlar.

"Babacığım, yemekten sonra müzeye gidip araştırmalarına devam etmeyi düşünüyor musun?"

"Aslında evet. İncelemem gereken birkaç malzeme var. Niye sordun?"

"Seninle birlikte gelebilir miyim? İlk Çağ Dinozorları Bölümü'nde bir şeye bakmak istiyorum. Üzerinde çalıştığım bir şey için gerekli de."

Ben, "üzerinde çalıştığım şey" demekle babasının anladığından çok farklı şeyler kastettiğini biliyordu. Ama şu anda kendi düşündüklerini de kimseye anlatamazdı.

"Gelebilirsin sanırım. Benim odamdan dördüncü kata rahatça geçebilirsin. Ancak önce bekçiye gidip orada bulunduğunu haber vermen gerekir. Seni bir vandalla karıştırmasını istemem. Orada yalnız başına korkmayacağından eminsin değil mi? Geçen safer başından çok tatsız şeyler geçmişti de."

"Hayır baba. Korkmuyorum. Ayrıca yanıma bir el feneri de alacağım."

Saat sekizde **Ben,** İlk Çağ Dinozorları Bölümü'nde yavaşça ilerlemeye başlamıştı. Balık fosillerinin sergilendiği ufak bir odaya yöneldi. Fenerini her noktaya doğru tutmaya gayret ediyordu. Aynı şeyi Dinozorlar Bölümü'nde de yaptı. Sonra yere oturup beklemeye başladı.

Aradan onbeş dakika geçmişti **Ben** artık umudunu kesmeye başladı. Babasının işi birazdan bitecekti ve o tek başına bütün müzeyi kontrol edemezdi.

İstemiye istemiye ayağa kalktı. Bir yere daha bakmaya karar verdi. Bu kez Eski Çağ Memelilerinin yanına gitti. Bir mamut iskeletinin yanına oturdu. Dışarıdan gelen ışıklar, camekânlara yansıyor, odaya esrarengiz bir hava veriyordu. Hiç hareket etmeden beş dakika kadar bekledi. Ses yoktu. On dakika geçti. Birden, köşelerin birinden hafif ama kesin bir ses geldi. Arkasından da daha değişik bir ses duyuldu. İkinci ses, kesinlikle birincisinden daha yakın bir yerden geliyordu. Ben, kalbinin şiddetle çaptığını hissediyordu. Sonra, çok yakınlardan bir ses daha geldi. Bu sonuncusu, üzgün yalnız bir çocuğun ağlama sesine benziyordu. Kaybolmuş bir çocuğun sesine. Ben soğuk terler dökmeye başlamıştı. Ama işlediği sonuca da ulaşmıştı. En azından önemli bir kısmını bitirmişti işin. Beklediği gibi, hareket etmeye başlayınca ses kesildi. Kalkıp en yakın camekâna doğru yürüdü. Bunlar eski model camekânlardı. Yenileri gibi ayakları uzun değildi. Cebinden arta kalan zincir ezmelerini çıkardı. Eğildi, camekânın altında bir yere yerleştirdi. Burası pek temiz değildi. Herhalde temizlikçilerin pek kolay erişmediği yerlerdendi. Kendi kendine konuştu.

"Tamam sihirbaz. Şimdi artık kötü değilim."

Sonra doğru babasının yanına gitti. Arkasına bakmadan.

Ertesi sabah uyandığında, **Ben'**in planı hazırdı. Okuldan sonra doğru müzeye gidecek,

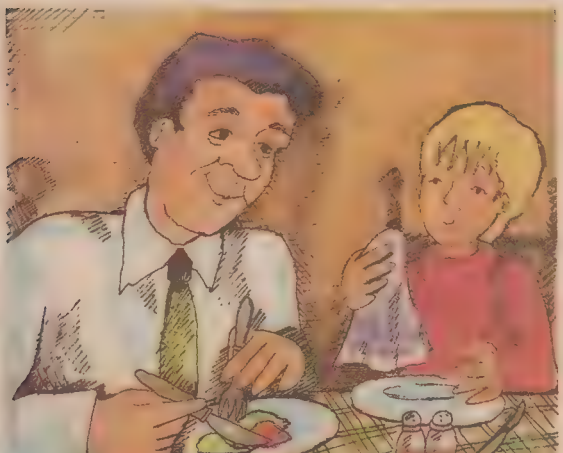

—"Babacığım, yemekten sonra müzeye gidip araştırmalarına devam etmeyi düşünüyor musun?"

Ben, müze bekçisinden bütün binanın ilaçlanacağını öğrendi.

sihirbaz kızı bulmaya çalışacaktı. Onunla konuşmak istiyordu. Onu nasıl bulacağını tam olarak bilmiyordu. Ama içinden bir ses ona hiç zaman kaybetmeden müzeye gitmesini söylüyordu. Onu müzede saat dörtten önce hiç görmemişti. Bu demekti ki, onun okulu **Ben**'inkinden daha uzaktaydı. Çok uğraşması gerekiyordu. Biraz da şansına güveniyordu.

—"Al, eğer siyah saçlı, zayıf bir kız görürsen bana haber ver olmaz mı? Kızın elinde deri kaplı büyük kırmızı bir kitap olması gerek. Buraya geleceğini biliyorum ve onu bulmalıyım."

Ben'in planı öğleden sonra suya düştü. Saat üçbuçuk sularında hem Al'la konuşuyor, hem de kapıyı gözlüyordu.

"Bu komik mesele herkesi epeyce heyecanlandırmış. Bugün, çalışanlara özel bir gösteri var ve güvenlikte olmak için yirmi tane fazladan bekçi tutmuşlar. Bütün müze ayağa kalktı. Hepsi hepsi de, müzeyi ilaçlayacaklar."

"İlaçlayacaklar mı? Yani müzede hamam böceği çıktığında çağırdığınız insanlar."

"Evet onlar gelecek. Çok kuvvetli bir toz serpecekler, ayrıca zehirli gaz da verecekler. Müze, düzenli olarak altı ayda bir ilaçlanır. Fareler ve böcekler için. Böyle eski bir binada onların büyümesine olanak sağlayamazsın. Yoksa başına büyük işler açabilirler. İlaçlayıcılar, konukların gitmesinden hemen sonra işe başlayacaklar. İdare, bunun en uygun zaman olduğunu düşündü. Çünkü bütün ışıklar yanıyor, asansörler işliyor olacak."

Zehirli gaz! Olamazdı. Şimdi **Ben**'in bugün mutlaka o kızı bulması gerekiyordu. Korkuyla sordu.

"Bütün binayı mı ilaçlayacaklar, yoksa sadece alt katı mı?"

"Tabii ki bütün binayı. Bu şart. Sadece bir katı kapamanın olanağı yok ki. Hey, Ben bir şey mi var?"

"Al, benim için bir şey yapar mısın? Bu çok önemli. Eğer siyah saçlı, zayıf bir kız görürsen bana haber ver olmaz mı? Kızın elinde deri kaplı büyük kırmızı bir kitap olması gerek. Ben birazdan döneceğim. Eğer gelirse ne tarafa gittiğine de dikkat et, lütfen. Buraya geleceğini biliyorum ve onu bulmam gerek. Şimdiden çok teşekkür ederim. Gidip Charley'le konuşmam gerek."

Ancak **Ben,** bütün müzeyi dolaşıp tanıdığı bekçilere haber bıraktığı halde, kimse onu ya da ona benzer birini gördüğünü söylemedi.

Ben bir türlü inanamıyordu. Kızın gelmesi gerekiyordu. Ve niçin gelmesi gerektiğini de biliyordu. Ve eğer gelmezse, kendisine çok büyük bir sorumluluk bırakacağını da biliyordu. Saat beşte müze kapandığında, bir an ilaçlayıcıları durdurmayı düşündü. Ama bir sürü büyük adamın, bir çocuğun anlattıklarına ne kadar inanacağını düşündü. Hem onlara ne anlatabilirdi ki: Sihirbaz bir kızdan, aslında kitap olmayan bir kitaptan, garip muzlardan mı bahsedecekti? Al ve Charley ona inanabilirdi. Ama onların da idarenin karar verdiği bir şeyi durdurmak için yetkileri yoktu. Tabii müzenin müdürü vardı. **Ben,** birkaç kez Profesör Firth-Carpenter ile karşılaşmıştı. Ama bu ünlü bilim adamının onu tanıyacağından emin değildi. Biraz daha zaman olsaydı! **Ben,** anne ve babasının onu dinleyeceğinden ve ne yapılması gerektiğini bileceklerinden emindi. Ancak onları her şey bittikten sonra görebilecekti. Onun evde olmayacağını bildiklerinden, dışarı yemeğe gitmişlerdi. **Ben**'in elinde sadece evin anahtarı, babasının üyelik kartı, bir parça soğuk tavuk eti ve program bittiğinde müzenin önünde nasıl buluşacaklarına ait bir not vardı. **Ben,** eve gidip müzenin yeniden açılmasını bekledi. Çok umutsuzdu. Yalnız başınaydı ve ona yardım edecek kimse yoktu. Sadeçe, çok küçük bir olasılıkla ona yanındaki incir ezmeleri yardım edebilirdi.

SÜRECEK

Sayfamızda yayımlanmak üzere şiirlerinizi, öykülerinizi, fıkra ve resimlerinizi bekliyoruz. Yapıtlarınızın altına adınızı, adresinizi bulunduğunuz kenti ve okulunuzu yazmayı da unutmayınız.

OKURDA

GÜL ÇOCUĞUM

Ağlamak yaraşmaz sana
Gel ağlama, gül çocuğum
Doya doya, kana kana
Gel ağlama, gül çocuğum

Ümit çiçeğisin bize
Sıcak sevgi dolsun öze
Yaş dolmasın iki göze
Gel ağlama, gül çocuğum

Sesin mutluluğun özü
Sevgi pınarının gözü
Sensin çekilecek nazı
Gel ağlama, gül çocuğum.

Orhan YÖRÜKOĞLU

GÜNEŞİN DOĞUŞU

Bir başka oluyor Güneş'in doğuşu
Önce bir bulut sonra Güneş'in ışığı vurur buluta
Her taraf pespembe olur birden

Birkaç saat sürer bu olay
Bir kuşun cıvıltısı sanki neşe verir Güneş'e,
Ve bir pırıltı uzanır ufuklara.

Kuşlar sanki bağırır Güneş doğdu diye,
Hepsi ötmeye başlayıp dönerler etrafında
Böyle işte bir başka oluyor Güneş'in doğuşu

Sonunda sabah oldu
Herkes kalktı yataktan
Güneşe teşekkür etmek için

Esen ASLANTEPE/Kadıköy-İstanbul

YAŞAMAK

"Yaşamak benim neyime" deyip geçme!
İyileri sev, kötülerden nefret etme
Şu yalan dünyaya bakıp da gülme
Dünyayı dolaş, gez, gör, sev sen de.

Bu dünyanın elbet vardır sonu
Ye iç sev sorma hiç soru
Sevmek, sevilmek mutluluğun yolu
Bu yolda ilerlemek her şeyin en doğrusu

Yaşa sen de herkes gibi arkadaş!
Kimseyle yapma asla savaş
Her yolcuya sen de ol bir yoldaş
Yaşa sen de herkes gibi yapma hiç telaş

Emine der, "Yaşamak herkesin hakkı
Bu dünyada kalmaz hiçbir şey saklı
Farklı ama her şey her zaman tatlı
Dünyadan zevk almaya bakmalı"

Emine KÜÇÜK/Osmancık-Çorum

HAYÂL VE GERÇEK

Uzayda bir dünya olmalı:
"Kötülükten uzak
İyiliğe yakın
Yemyeşil bahçesi olan
Zulümlerden uzak
İnsanları sevince boğacak
Yeşil renginde olacak
Hep barışı anabilen
Kötülükten kaçabilen"
Hayâlimdeki dünya
İşte böyle bir Dünya

İlkây TAŞTAN

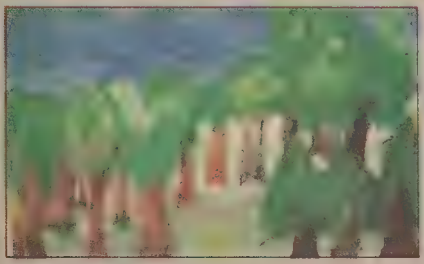

Cem ŞİRİN/Sakarya

Hüseyin TAŞDÖVEN/Manisa

OKURA

KUŞUM

Benim bir kuşum var
Cik cik cik ötüyor
Yemeğini yiyince
Uykusu geliyor.

Gezmeye giderken
O da yanımda geliyor
Giderken ne görürse
Cik cik cik diyor.

Dalların üstüne çıkıyor
Kendine arkadaş buluyor
Onlarla ne güzel
Oyun oynuyor.

Eve gelince
Çok sıkılıyor
Arkadaşlarını özlüyor
Cik cik cik ötüyor.

Pencerenin önüne
Bir kuş daha geldi
Güzel kuşum sevindi
Cik cik cik dedi.

Süsen Nazlı KUTLAY/İstanbul

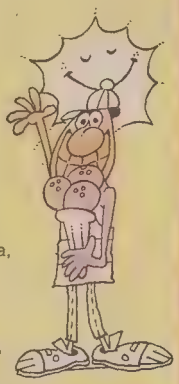

YAŞAMAK NE GÜZEL

Barış, mutluluk var,
Sevgi dostluk var,
Arkadaşlık, kardeşlik var,
Yaşamak ne güzel şey.

Hüzünler, kederler olmasa,
Kavgalar, savaşlar olmasa,
Zalimlikler, kötülükler olmasa,
Yaşamak ne güzel şey.

Hep beraber sevinmek,
Gülüp eğlenmek,
Şarkılar söyleyip, dans etmek,
Yaşamak ne güzel şey.

Sezgin BAĞLOĞON

KAÇIRILAN ÇOCUK

Bir zamanlar, ülkelerin birinde Aykut adlı bir çocuk varmiş. Bu çocuk çok iyi yürekli imiş. Bir gün Aykut'un önüne yaşlı bir dede çıkmış. Aykut'a:

— Bana yardım et yavrum, demiş.

Tabii, Aykut bu yaşlı dedeye yardım etmek istemiş.

Dede Aykut'a:

— Yavrum, beni evime götürür müsün? Ben sana evimin yerini söylerim, demiş.

Aykut'u yaşlı dede, karanlık bir eve getirmiş. Daha sonra, yüzündeki maskeyi çıkarmış. Aykut, birden ürkmüş. Daha sonra adam:

— Ha! ha! ha!, bana nasıl oldu da inandın? Ben seni akıllı bir çocuk sanırdım, demiş.

Bu sırada akşam olmuş. Aykut'un anne ve babası Aykut eve gelmediği için çok telâşlanmışlar. Hemen Aykut'u aramaya çıkmışlar. Aramışlar aramışlar ama hiçbir yerde Aykut'u bulamamışlar. Üzüntü içinde eve dönmüşler.

Aykut ise kötü adama yalnızca bağırıyormuş. Aykut adama:

— Ne olur beni bırak, annem ve babam şimdi beni ararlar demiş. Adam ise Aykut'a:

— Şimdi sen iyi kalpliliğin cezasını çekiyorsun, demiş. Aykut adamın böyle demesine çok üzülmüş. Ve ağlamaya başlamış.

Bir gün adam bir işe gitmiş. Her yeri kilitlemiş. Ama, bir pencereyi unutmuş. Aykut bunu görmüş, çok sevinmiş. Adam işe gidince Aykut hemen pencereye koşmuş. Ve pencereden dışarıya atlamış. Hemen eve doğru koşmaya başlamış. Anne ve babası o sırada, polise haber vermeye gidiyorlarmış. Aykut'u görünce çok sevinmişler. Ve hemen kucaklamışlar. Sevinç gözyaşları dökmüşler. Aykut her şeyi tek tek polise anlatmış. Polisler Aykut'u kaçıran adamı yakalamışlar. Aykut ise annesi ile babasına yeniden kavuştuğu için çok mutlu imiş.

Emine TINMAZ/Malkara-Tekirdağ

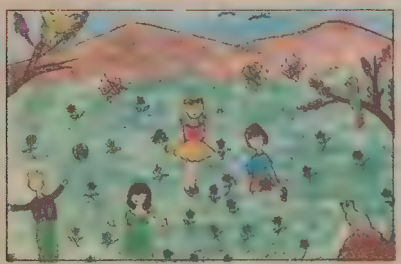

Züleyha BASTÜZEL/Ankara

Gülsemin YILMAZ/Kadıköy-İstanbul

KENAN MAK: 14 yaşındayım. Özel zevklerim arasında futbol oynamak, kitap okumak, gezmek yer alır. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlar için adresim: İstiklâl Mah. Kıraçlar Semt. No: 15 Pertek/TUNCELİ.

KIYMET SÖNMEZ: 13 yaşındayım. Ortaokul 2. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim arasında kitap okumak, müzik dinlemek, TV seyretmek başta gelir. Benimle mektuplaşmak isteyen arkadaşlarım için adresim: 6180/1 Sok. Demirköprü Mah. No: 16/2 Şemikler/İZMİR.

MUSTAFA ARAZ: 14 yaşındayım. Ortaokul 2. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim kitap okumak, yazı yazmak, futbol oynamak, müzik dinlemektir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarım için adresim: 1. Cad. Ayakkabıcı Abdulkadir Araz eliyle (47570) Ömerli/MARDİN.

BAŞAK ERSÖZ: 12 yaşındayım. Ortaokul birinci sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim arasında kitap okumak, resim yapmak, voleybol oynamak başta gelir. Mektup arkadaşlarım için adresim: Keşan Cad. Dostlar Apt. B.Blok. No: 9 Uzunköprü/EDİRNE.

YEŞİM GÜCÜK: 11 yaşındayım. İlkokul 4. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında kitap okumak, müzik dinlemek başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adresim: Yeni Mah. Kasapbaşı Sok. No: 10 Susurluk/BALIKESİR.

ALİ BASTACIOĞLU: 14 yaşındayım. Özel zevklerim arasında resim yapmak, tiyatroya gitmek, oyun oynamaktır. Arkadaşlarım için adresim: Tiryaki Hasan Paşa Sok. İnebey Mah. No: 28/5 Aksaray/İSTANBUL.

YILDIZ BEL: 13 yaşındayım. Ortaokul 2. sınıfa gitmekteyim. Video izlemek, müzik dinlemek, kitap okumak özel zevklerim arasındadır. Benimle yazışmak isteyen arkadaşlarım için adresim: Susurluk Şeker Fab. Cami Karşısı Esentepe Şeker Mah. No: 29 Susurluk/BALIKESİR.

MAHMUT ÖZ: 15 yaşındayım. Lise öğrencisiyim. Özel zevklerim arasında müzik dinlemek, kitap okumak, spor yapmak, sinemaya gitmek başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Ulukent Cirittepe Mah. Yokuş Sok. No: 7 ELAZIĞ.

EBRU TÜRHAN: 14 yaşındayım. Lise 1. sınıfa gitmekteyim. Hobilerim: Müzik dinlemek, kitap okumak, pul biriktirmek, TV seyretmek, gezmek, ping-pong oynamaktır. Yaşıtım olan arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Güven Mah. 397 Sok. 31/A Şirinyer/İZMİR.

ORÇUN KÜÇÜKBAŞ: 11 yaşındayım. Kitap okumak, ansiklopedi karıştırmak özel zevklerim arasındadır. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlar için adresim: Nevzat Akbaş Cad. No: 11/6 Seydişehir/KONYA.

SUNA KARAKAŞ: 13 yaşındayım. Ortaokul 2. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim yolculuğa çıkmak, kitap okumak, çeşitli koleksiyonlar yapmak, spor yapmak ve müzik dinlemektir. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak için adresim: Postahane Mah. Orta Sok. No: 5 Tuzla/İSTANBUL.

SERKAN ACAR: 12 yaşındayım. Özel zevklerim kitap okumak, müzik dinlemek, bisiklete binmektir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlar için adresim: Acarlar Tic. PTT Cad. Acarlar Sok. Borçka/ARTVİN.

BURCU AKKURUM: 1978 doğumluyum. Özel zevklerim kitap okumak, spor yapmak, çeşitli koleksiyonlarla uğraşmaktır. Yaşıtlarımla mektuplaşmak istiyorum. Adresim: Tahsinbey Sok. Akdoğan Apt. No: 4/8 Küçükyalı/İSTANBUL.

MESUT TURAN: 14 yaşındayım. Özel zevklerim arasında müzik dinlemek, bisiklete binmek, pul koleksiyonu yapmak, sporla uğraşmak ve ders çalışmak başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için adresim: Kemalpaşa Mah. Cankurtaran Sok. No: 8 İnegöl/BURSA.

FİGEN ERKENEZ: 1978 doğumluyum. Özel zevklerim kitap okumak, müzik dinlemek, paten kaymak, peçete koleksiyonu yapmaktır. Yaşıtım olan arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Dereboyu Sok. No: 45 B. Yenimahalle/ANKARA.

ÜMRAN ÜNVER: 1974 doğumluyum. Ortaokul 3. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim müzik dinlemek, basketbol oynamak, kitap okumak, peçete ve kart postal koleksiyonu yapmaktır. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adresim: Mahmut Şevket Paşa Cad. Deniz Mah. No: 1115 Hasköy/ANKARA.

BORA YALINAY: 13 yaşındayım. Özel zevklerim arasında müzik dinlemek, kitap okumak, resim yapmak ve basketbol oynamak başta gelir. Ayrıca Milliyet Çocuk Dergisini de çok seviyorum. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Eğitim Merkezi Komutanlığı Lojmanları Karamürsel/KOCAELİ.

GÜLŞAH ÖZÜNDER: 11 yaşındayım. Özel zevklerim arasında kitap ve dergi okumak, müzik dinlemek, kompozisyon yazmak, masa tenisi oynamak başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Sağlık Cad. Orta Sok. 13/4 Namazgâh/BURSA.

ERBİL ÇORBACI: 13 yaşındayım. Özel zevklerim arasında dış kaynaklı müzik dinlemek, basketbol oynamak, kitap okumaktır. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Eğitim Merkezi Komutanlığı Lojmanı 611/A Karamürsel/KOCAELİ.

DERYA ÖZKOÇ: 11 yaşındayım. İlkokul 5. sınıf öğrencisiyim. Özel zevklerim müzik dinlemek, kitap okumak ve gezmektir. Yaşıtım olan arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Hürriyet Mah. K.Vehbi Gül Bulvarı Kat. 3 No: 221/SAMSUN.

RECEP KAYA: 15 yaşındayım. Özel zevklerim karikatür çizmek, TV seyretmek ve futbol oynamaktır. Yaşıtım olan arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Ankara Mah. Avşan Sok. No: 16 Ceylanpınar/Ş.URFA.

BİR SONRAKİ CUMARTESİ OLABİLİR! BU CUMARTESİ ANGTEPRAM'DA ATAX'LA MAÇIMIZ VAR!
İYİ ŞANSLAR BOL GOL ATARSIN İNŞALLAH!
ERTESİ SABAH ST GERMAIN ORMANINDA
DÜN NEREDE OLDUĞUMU BİLİYOR MUSUN?
DOKTORDA VE... ROLAND GARROS! DÜN PORTE MAILLOT'DA DIANA CHAPUIS İLE TANIŞTIM
DOKTORDA DEĞİL MİYDİN?
DALGA MI GEÇİYORSUN! BU MAVİ PORTA KAL FİNALİSTİ Mİ?
TANIYOR MUSUN?
DURUN! ŞİMDİ BİRAZ KOŞU YAPMANIZI İSTİYORUM.
DAHA BİTİRMEDİM: BİR GÜN TENİS DYNAMAK İÇİN RANDEVU DA ALDIM!
ÇOK İYİ!
AMA DİKKAT EST DE SİNİMİZDEKİ MAÇIN TARİHİNİ UNUTMA!!
ORMANDAN DÖNÜŞTE TAKTİK VE STRATEJİ HAREKETLERİNİ YÜZLERCE DEFA TEKRARLARLAR.
BU İKİSİ ÇOK İYİ UYUM GÖSTERİYOR!
BU AKŞAM BANA GELEBİLİR MİSİN, BERNARD?
GENE ŞU SENİN KİTAPLARLA MI İLGİLİ?
EVET, SANIRIM!
ERİC! BERNARD! HOLLANDALILAR PEŞİNİZDEYKEN DE BÖYLE RAHAT SOHBET EDEBİLECEK MİSİNİZ?
5

*PENA: HAYRAN KLÜBÜ

KURUCULAR BİZİZ, TROY'U DA KLÜBE ALIRIZ.
ÇARŞAMBA: MAÇTAN 3 GÜN ÖNCE..
ÇOK GÜZEL HENRİ!
PERŞEMBE: MAÇTAN 2 GÜN ÖNCE.
ROLAND-GORROS'LA ERİC'İNİZİ YARETİ HERKESİN DİLİNDEYDİ..
SU KONUŞ TUĞUM UZUN SARIŞINI MI SORUYORSUN? P.S.G 'DE OYNUYOR
NASIL TANIŞTINIZ?
BİRAZ DA OYUNLA İLGİLENSENE İSABELLE / BU TOP SENİNDİ!
ÇOK GÜZEL! BU SENİN!
TAMAM!
17
CUMA: MAÇTAN 1 GÜN ÖNCE.

ÖĞLEDEN SONRA, HOLLANDA'YA UÇTULAR... BİR BUÇUK SAAT SONRA SCHIPHOL HAVAALANINDAYDILAR...
DAT ZAL HET FEESTEL VAN P.S.G ZIJN?
EVET! BU PS.G'Lİ FUTBOLCULARI GETİREN UÇAK
P.S.G'NİN YILDIZ MİNİK VE BÜYÜK FUTBOLCULARI HAVAALANINDA KARŞILANIRLAR...
HAVAL KIRIKLIĞINA UĞRADIM!.. BİZİ HİÇ OLMAZSA ELLERİNDE ÇİÇEKLER İLE KARŞILAYACAKLARINI SANIYORDUM!
SEN HOLLANDA'YLA HAVAİ'Yİ BİRBİRİNE KARIŞTIRDIN GALİBA BERNARD?
HAVAİ'LİLER YOKTU, FAKAT P.S.G.'Yİ OTELLERİNDE ÇOK SEMPATİK BİR SÜRPRİZ BEKLİYORDU.
6
İŞTE GELDİK!

MASAL

Resim: Mehmet Sevinç

BALIK, KAVAL ve AĞAÇ

Yazan: MEHMET SEYDA

Bir balıkçının yeni yetme bir oğlu varmış. Baba denizlerle pençeleşir, balık tutar, oğlansa güzel kaval çalarmış. Babası yelli yağmurlu denizlerde çok kalıp hastalanmış. Bir gün, döşeğe serilmiş. Buna:

"Oğlum ben artık balık tutacağa benzemiyorum, bundan böyle balığı sen tutacaksın!" demiş.

"Olur babacığım, peki!..." derken, çocuk kırnaz kurnaz gülermiş.

"Ne gülüyorsun?"

"Hiç. Aklıma bir şey geldi de..."

Oğlan babası gibi değilmiş; hem çok tembel, hem çok açıkgözmüş. Ağ serpmez, olta başında beklemek, yem aramak nesine gerek? Birkaç kilo balık için ağır sandalda çekilir mi kürek? Güzel kaval çalıyor ya? Kavalını kaptığı gibi inmiş deniz kıyısına. O kıyıda hem birkaç kavak ağacı, hem de yüksekçe bir kayalık varmış. Oğlan çıkmış kayanın tepesine, başlamış kaval çalmaya. "Balıklar şimdi duyacak. Bu sesten hoşlanıp birer birer denizden çıkacak, gelecek bana!" demiş.

Çaldıkça coşmuş, coştukça çalmış. Akşam olmuş, nerdeyse güneş denize kavuşacak. Bir tek balık gelmiyor, bu iş nasıl olacak? Tam bu sırada, kendini büyük bir balıktan kurtarmak isteyen küçücük bir balık kıyıda sıçramış, can korkusuyla kavakların altına düşmüş. Çırpınır da çırpınır.

"Hah!" demiş oğlan. "Ucu göründü ya, gerisi gelir artık. Benim çalışım öylesine güzel ki, bu küçük balık yalnız karaya çıkmakla kalmıyor, ağaca da tırmanmak istiyor."

Eh evet, olaki öyle ama sabahtan beri kaval çalmaktan yorulmuş, üstelik dehşetli acıkmış oğlan. "Gerisi yarına..." deyip dönmüş evine. Babası bakmış ellerine; boş. Ertesi gün, daha ertesi gün gene boş.

"Oğlum," demiş, "Sen ne zaman bir şey tutacaksın?"

Oğul:

"Balık kavağa çıkınca..." karşılığını vermiş.

BİLİM ve TEKNİK

Hazırlayan: RIŞIT AŞÇIOĞLU

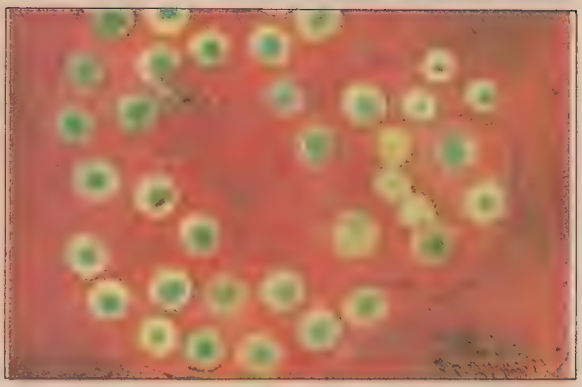

Hücrelerimizden birine giren bir virüs, resimde görüldüğü gibi, kendi genetik malzemesine bizim hücremizi yuva yaparak çoğalır. Çoğalan bu virüsler öteki hücrelere atlayarak yaşamımızı tehlikeye sokarlar. Fareler üzerinde yapılan deneylerde, bilim adamları virüsleri hücrelerimize yararlı ilaçlar göndermek için "taşıyıcı" olarak kullanmayı başardılar.

DÜŞMAN VİRÜSLERİ DOSTA ÇEVİREN BİLİM TEKNİK

ORGANİZMAMIZI, yani vücudumuzu tehdit eden mikroorganizmaların olduğunu biliyorsunuz. Bunlar bakteriler, virüsler vb...

Hastalık yapan bakterilerle mücadele etmek, 20.'nci yüzyılın başarısı olmuştur. Özellikle penisilin antibiyotiğinin keşfi 1950'lerden sonra bakteriyi yaşatmamış, ona fazla hayat hakkı vermemiştir. Bu sayede verem gibi hastalıklar azalmıştır.

Bakteriden çok daha küçük olan virüslerle savaşmada tıp bilimi fazla başarılı olamadı. Bunun nedeni virüsün yalnızca küçük olması değil. Virüs tek başına yaşayabilen bir mikroorganizma olmadığından hücremize girip orada yer edinmeye çalışır. Bakteri ise başlı başına yaşayabilir. Vücudumuz da kendi başına yaşamını sürdürebilen hücreli bir varlıktır.

Virüs, hücremize girip yaşamaya çalıştığından onu öldürelim derken hücremizi de öldürmek tehlikesi vardır. Bu nedenle hücrenin içine ilâç ulaştırmak ve hücremizin içindeki virüsü öldürmek güçtür.

Yeni Buluş: Virüsü "Araç" Olarak Kullanmak

ABD'nin dünyaca ünlü araştırma merkezlerinden MIT (Massachsetts Institute of Technology) Profesörlerden Richard Mulligan önemli bir buluşla ortaya atıldı. **"Madem ki virüsler gidip hücremize yerleşiyor, bu durumda, virüse iyi bir şeyler yükler, yani onu araç yapar yararlanırız"** diye düşündü.

Bu "bir şeyler" ne olabilir?

Genetik Mühendisliği diye yeni bir bilim dalı var. Bu bilim dalının amacı organizmamızdaki kalıtsal bozuklukları beraberinde taşıyan "gen"leri onarmaktır.

Oksijeni vücudumuzdaki dokulara götüren hemoglobini biliyorsunuz. Bir protein olan hemoglobinin şifresine sahip olan "gen"imiz hasta ise Akdeniz Kansızlığı denet Thalassemia hastalığından şikâyetimiz olur. Hemoglobin proteinini üreten şifre genlerimizdedir. Eğer bu gen bozuksa, diyor Richard Mulligan; laboratuvarda bir benzerini yaptığımız geni bir virüse yükler ve vücudumuzun eksik genini tamamlarız!

Böylece "düşman" bildiğimiz bir virüs "iyi amaçla" kullanılırsa insana "iyilik" yapmış olacaktır.

Bilim adamları, bir ilacı hücreye göndermek için de virüsü **"taşıyıcı"** olarak kullanmayı başarırsa etkili aşılar bulunmuş olacak.

Fareler üzerinde yapılan bu deneyler, başarı sağladı. Birkaç yıla kadar insanda da uygulanacak. Bu arada şunu da belirtmekte yarar var: Richard Mulligan hücre teknolojisi üzerinde 18 yıldır çalışıyor!

Ancak 20 yıl gibi bir süre çalışıp ömür tükettikten sonra önemli buluşlara varılabiliyor. Korkulan virüsü yararlı bir yaratığa çevirmek de az buluş değil.

BAHARLA GELEN DERT

BAHARIN gelmesiyle doğa, yapyeni ve canlı bir görünüm kazanıyor. Bitkiler çiçek açıyor, ağaçlar yeşeriyor, hayvanlar yavrulüyor. her yer baharın gelmesini müjdelercesine cıvıl cıvıl oluyor.

Tüm bunlara karşın bazı insanlar, baharın gelmesinden pek hoşlanmıyor. Şaşırdınız değil mi? Herkesin dört gözle gelmesini beklediği baharı, istemeyenlerin olacağı aklınıza gelmemişti. Ama alerjisi olanlar baharı istememekte haklılar. Çünkü onlar için bahar, burunların akması, göz nezlesine yakalanmalar ya da diğer alerjik belirtilerin başlaması demek. Baharın gelmesiyle birlikte ağaçlar, çiçekler çevreye çiçek tozu dağıtmaya başlarlar. Bu çiçek tozları da havada uçarken alerjik bünyeye sahip bulunan insanlarda çeşitli rahatsızlıklara yol açar.

İngiliz doktor Richard H. Hinchliffe, alerjisi olan insanların derdine çare arıyor. Doktor Hinchliffe, çeşitli tozlara karşı alerjik belirti gösterenler için bir alet geliştirmiş. Havadaki alerji yapan maddeleri temizleyen alet, plastik bir balondan ve hortumdan oluşuyor. Plastik bir balona benzeyen bu aleti zırh gibi başınıza geçiriyorsunuz. Balon bir hortumla araca bağlanıyor. Çalıştırmaya başladığınızda araç, filtre gibi havadaki alerji yapan maddeleri temizliyor.

Dünyada pek çok insan, değişik nedenlerden dolayı alerji oluyor. Kimine yediği bir şey dokunuyor, kimine içtiği bir ilaç. Belki sizin de bir köpeğin yanına yaklaştığında hapşırmaya başlayan ya da balık yediğinde vücudunda kırmızı lekeler çıkan tanıdıklarınız vardır. Alerjilerin bazıları çok ciddi olmakla beraber bazıları çok çabuk geçebiliyor. Burada önemli olan, neyin alerji yaptığını bilmektir. Bu bilindiği takdirde alerjinin tedavisi hiç umulmayacak şekilde kolaylaşıyor. Böylelikle alerjisi olanların bahardan korkmalarına pek neden kalmıyor. Ne dersiniz?

HAYVANLAR NEDEN ESNER?

Bu küçücük aslan neden esniyor dersiniz?

İNGİLTERE'de Friern Hastanesi danışmanlarından Dr. Malcolm Weller her esnemenin bir başka hayvanda esnemeye neden olduğunu söylüyor ve bu durumun hayvanlarda güven duygusuna olan gereksinimden doğduğunu iddia ediyor. Esnemeyle birlikte uykuya dalan hayvanların uykuda saldırabilecek düşmanlardan daha iyi korundukları anlaşılıyor. Çünkü teker teker uykuya dalanların düşman hayvanlar tarafından avlanması daha kolay oluyor.

Yine İngiltere'de Essex'deki Oldchurch Hastanesi nörologları, esnemenin istemsiz hareketlerin merkezi sinir sisteminden kaynaklandığını görüşündeler. Bu sistemi içeren beynin kök bölümünde bir "esneme" merkezi bulunduğunu ve esneyenin sesini ya da görüntüsünü sinirler aracılığıyla "Esneme Merkezi"ne ilettiklerini bildiriyorlar.

Bazı doktorlar da fizyolojik bir yanıt veriyorlar ve esnemenin akciğer baloncuklarının havasız kalması halinde derin nefes alma gereksinimden doğduğunu belirtiyorlar. Ne var ki bu fizyolojik görüşü öne sürenler, iddialarından pek emin değiller. Çünkü, derin nefes almak varken bunun işlevini esnemeye gördürmenin fazla anlamı yok gibi.

Hayvanların kendilerini korumak amacıyla birlikte uykuya dalma gereksinimden ötürü esnedikleri görüşü üstünlük kazanıyor.

İnsanların esneme nedeni hakkında da çeşitli görüşler var. Esneyenin genellikle karşısındakini dinlemekten usandığı ve dikkatini vermediği kabul edilir. Bu nedenle esnemeye bir "suçlama" bile yöneltilir.

Esnemenin, genellikle uyku zamanı geldiği için, bir gerilim ve stres atma gereksinimini karşıladığı söylenebilir. İş sırasında ve okullarda esneyenlere kızılır. Oysa, gerilimi atmak aksırmak kadar doğal kabul edilir. Bu nedenle esneme bir suçlama nedeni olmamalı.

Tüm çocukların sağlığı için

Milliyet ÇOCUK dergisi ve GALA temizlik kâğıtları işbirliği ile düzenlenen

TEMİZLİĞİNE ÖZEN GÖSTER, SAĞLIĞINI KORU.

KOMPOZİSYON YARIŞMASI SONUÇLANDI

Birincilik Ödülü

S.BENHÜR ALTINOK (İstanbul)

Commodore 64
Bilgisayar

+

Milliyet
Büyük Ansiklopedi Seti

İkincilik Ödülü

KEREM GÖĞÜŞ (Gaziantep)

JVC PC-30 E
Portatif Müzik Seti

+

Milliyet
Okul Ansiklopedisi Seti

Üçüncülük Ödülü

BİLİNÇ EVREN ÇİLİNGİROĞLU (İzmir)

JVC RC-440L Stereo
Radyo Kasetçalar

+

Milliyet
Çocuk Kitapları Seti

Mansiyonlar

PINAR TAŞ (Karacabey)
MURAT BOZOĞLU (Çanakkale)
EDRU DAĞTEKİN (Ankara)
BANU ORAL (İstanbul)
PINAR KIZILIRMAK (Yalova)
ÖZEN GÜVENDİR (Bolu)
METİN YILDIZ (Eskişehir)
BORA KARAYEL (İstanbul)
ÖZGÜN CAN (Edirne)
LEYLA GENÇ (İstanbul)

TEPEDEKİ UÇAK

Yazan ve Çizen:
FARUK KUTLU

TOROS DAĞLARININ ETEKLERİNDE GÜNEŞLİ BİR BAHAR SABAHIYDI.

KÖYÜN GİRİŞİNDEKİ KÜÇÜK EVİN BALKONUNDA BİR ÇOCUK MİS GİBİ HAVAYI SOLUYARAK UYKUSUNU ATMAYA ÇALIŞIYORDU..

SABAH KAHVALTISINDAN SONRA EVDEN ÇIKAN ÇOCUK, HERGÜN OLDUĞU GİBİ LİÇ KEÇİDEN ÜLİŞAN SÜRÜSÜNÜ YEMYEŞİL DAĞ YAMAÇLARINA OTLATMAYA GÖTÜRECEKTİ.

İSMAİL KEÇİLERİNİ ÇOK SEVİYORDU... YEMYEŞİL DAĞLARI DA... DAĞLARDA KEÇİLERİYLE YALNIZ KALMAK, ONU MUTLU EDİYORDU. İSMAİL, DOĞUŞTAN SAĞIR VE DİLSİZDİ. KALBİYLE DUYUYOR, GÖZLERİYLE KONUŞUYORDU.

KEÇİLERİ HERGÜN OTLATTIĞI YERE GETİRDİ. BÜYÜK AĞACIN ALTINA OTURUP DİNLENMEYE KOYULDU...

BİR SÜRE SONRA OTURMAKTAN SIKILDI. KALKIP AĞAÇLARIN BOL OLDUĞU YERE DOĞRU YÜRÜDÜ. KUŞ AVLAMAK İSTİYORDU. CEBİNDEN ÖZENLE YAPTIĞI SAPANINI ÇIKARDI.

AĞAÇTAKİ KUŞU GÖREN İSMAİL'İN GÖZLERİ PARLADI. SERT BİR HAREKETLE SAPANINI GERDİ.

FAKAT BİRDEN...

BAŞININ ÜZERİNDEN GEÇEN UÇAĞI GÖRÜNCE ŞAŞAKALDI.

UÇAK ARIZALANMIŞTI... YERE İNEBİLECEĞİ BİR DÜZLÜK ARIYORDU. İSMAİL'İN ESKİDEN KEÇİLERİNİ OTLATTIĞI DÜZ SAYILABİLECEK YERE DOĞRU İNİŞE GEÇTİ.

İSMAİL, UÇAĞI MERAKLI GÖZLERLE BÜZÜYOR, BU BÜYÜK KUŞUN NE OLDUĞUNA ANLAM VERMEYE ÇALIŞIYORDU... ÇOK HEYECANLANMIŞTI.

UÇAK DÜZLÜĞE İNMİŞTİ. PİLOT UÇAĞIN HIZINI KESMEK İÇİN BÜYÜK ÇABA GÖSTERİYORDU.

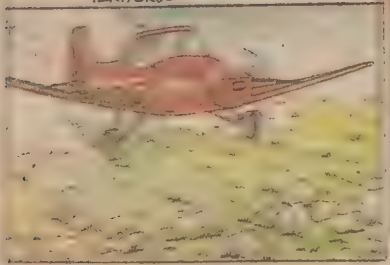

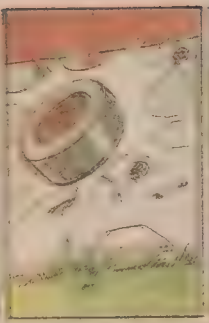

UÇAK DÜZLÜĞÜN UCUNDAKİ AĞAÇLARIN ARASINA DALDI.

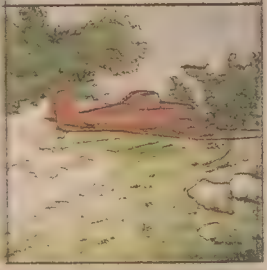

DÜZLÜĞÜN SONU UÇURUMDU. UÇAK ORADAKİ KAYALIKLARA TAKILIP ZORLUKLA DURABİLDİ...

İSMAİL KORKU VE HEYECAN DOLU BAKIŞLARLA UÇAĞI İZLİYORDU.

SONRA BİR ANLAM VEREMEDİĞİ BU CİSMİ YAKINDAN GÖRMEK İÇİN YANINA DOĞRU KOŞMAYA BAŞLADI.

YAKLAŞMAKTA BİR AN TEREDDÜT ETTİ...

YERDEN ALDIĞI SOPAYLA UÇAĞA DOĞRU YÜRÜDÜ.

İSMAİL, DAHA ÖNCE BÖYLE BÜYÜK, DEMİRDEN BİR KUŞ HİÇ GÖRMEMİŞTİ. KORKARAK SOPASINI MERAKLA UÇAĞIN KUYRUĞUNA VURDU.

NE OLDUĞUNU ANLAMADAN GERİYE DOĞRU SIÇRADI.

O ANDA UÇAK HAFİFÇE ÖNE DOĞRU SARKTI. UÇAĞIN ALTINDAKİ KAYALARDAN BİRKAÇI GÜRÜLTÜYLE AŞAĞI DÜŞTÜ...

İSMAİL UÇAĞIN HAREKET ETMESİNDEN KORKUP GERİYE DOĞRU KOŞMAYA BAŞLADI.

BÜYÜK BİR KAYANIN ARKASINDAN UÇAĞI İZLEMEYE KOYULDU. HEYECANLI'YDI. ÇOK SEVDİĞİ KEÇİLERİNİ BİLE BİR AN UNUTTU.

BİR SÜRE DAHA BEKLEDİ.

UÇAĞIN HAREKET ETMEDİĞİNİ GÖRÜNCE DAN ÇIKTI. UÇURUMUN KENARINDAKİ UÇAK BÜYÜK ŞANS ESERİ DÜŞMEDEN DURUYORDU. FAKAT ALTINDAKİ KAYALAR O KADAR SAĞLAM DEĞİLDİ. UÇAK HER AN UÇURUMUN DERİNLİKLERİNE YUVARLANACAK GİBİ DURUYORDU.

CESARETLENİP, BULUNDUĞU KAYANIN ARKASINDAN

DÜNYA ÖYKÜLERİ

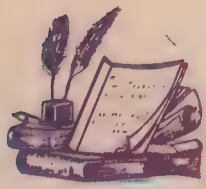

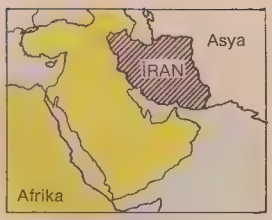

Yazan: Siavoosh Kasrai
Resimler: Hooshang Maleknia

İRAN

KÖYÜMÜZDE KIŞ SONRASI

Kış bitmek üzereydi. Kısa bir süre sonra çocuklar İran'ın yılbaşı ve baharın ilk günü olarak kutladıkları Nevruz Bayramı için giysiler almaya başlayacaklardı. Ori iki gün boyunca gösteriler, kutlamalar ve oyunlar her tarafta görülecekti. Bu nedenle çocuklar, bu bayramın habercisi olan Yeni Yıl Amca'yı dört gözle beklerlerdi.

ÇOCUKLARDAN biri, Yeni Yıl Amca burada diye bağırır bağırmaz, yaşlı adamın çevresini irili ufaklı bir sürü çocuk sarmıştı. Onu gülüşerek köy meydanına çekiştiriyorlardı.

"Lütfen bize bir öykü anlat Yeni Yıl Amca."

"Evet, bir öykü istiyoruz."

"Peki, nasıl bir öykü dinlemek istiyorsunuz?"

"Bir bahar öyküsü. Evet evet, bir bahar öyküsü."

Bütün çocuklar bağrışmaya başlamışlardı. Onları kırmak istemeyen yaşlı adam da oturup derin bir nefes aldı. Sonra da öyküsüne başladı.

"Hatırlıyorum, yıllar önce daha anne ve babalarınız çocukken, hatta belki daha onlar ortada yokken çok garip bir şey oldu. Kış bittiği halde bir türlü bahar gelmiyordu. Horozlar damların tepesinde baharı bekliyorlardı, ama bahar gelmiyordu.

Kırmızı gül, kırılmıştı. Çünkü dışarı çıkıp o güzel giysisini kimselere gösteremiyordu. Nehirler coşkulu şarkılarını söyleye söyleye akamıyorlardı. Dağlar, kardan kurtulmak istiyorlar, ama başaramıyorlardı.

Bütün çiftlik hayvanları yavrularıyla birlikte baharda çayırlara çıkmak istiyorlardı, ama olmuyordu. İnsanlar pencerelerinden gökyüzüne bakıyorlar, ama umut verici bir ışığa rastlayamıyorlardı.

En kötü durumda olanı Çoban Ali idi. O herkesten çok bekliyordu baharı. Baharda sürüyü dağlara çıkarıp lâlelerin arasında kaval çalmayı bekliyordu. Sonunda canı o kadar sıkıldı ki, giyinip dağlara çıktı. Kavalıyla birlikte oranın en yüksek dağı olan Demavend'e tırmanmaya koyuldu.

Yolda yalnızca bir kere, o da kış güneşinin doğuşunu seyredebilmek için durdu. O sırada bir horozun rüzgârlara baharı getirmeleri için yalvarışını duydu. Çoban tepeye yaklaştıkça tırmanmak da zorlaşıyordu.

Bu arada evden yanına aldığı ibriği de elinde sıkı sıkı tutuyordu. Dağın tam tepesine kadar hiç durma-

Yeni Yıl Amca tüm köy çocuklarına güzel bir bahar öyküsü anlatmaya koyuldu.

dan çıktı. Tepeye ulaştığında güneş batmak üzereydi.

Orada dinlenebilirdi, ama her anın çok önemli olduğunu biliyordu. İbriği belinden dışarı çıkartıp rüzgârlara seslendi. Rüzgârlar tepeye geldiklerinde onu şüpheyle izliyorlardı. O sırada çoban ibrikteki gülsuyunu havaya serpti ve rüzgârlara seslendi.

.Dağlara tepelere bakın. Belki baharın müjdecisi olan serçeyi görürsünüz. Ona çok geç kaldığını söyleyin.

Gülsuyundan güç alan rüzgârlar neşe içinde, bulutları da yanlarına katarak dolaşmaya başladılar.

Gittiler. Bir süre onlardan hiç haber gelmedi."

. Her taraf sessizdi hâlâ. Dağlar, ağaçlar ve insanlar, herkes kulağını dört açmış, onlardan bir haber bekliyordu.

· Bir sabah, günün ilk ışıklarıyla birlikte Çoban Ali'nin penceresi birdenbire açıldı. Çoban Ali zıpladı. Sabah rüzgârları yorgunluktan nefes nefese kalmışlardı.

Neler oldu sonra. Yaramaz çocuğun biri sapanıyla serçenin kanadını incitmiş. O yüzden bir yere gidemiyormuş .

Çoban Ali, eşyalarının bir kısmını yanına alıp köye inmiş. "Gitmemiz gerekiyor. Eğer Gitmezsek serçe hiçbir zaman buraya gelemez, biz de baharı göremeyiz."

Hep beraber yola çıktılar. Yolda kayaların üzerinde yorgun, baygın ve donmak üzere olan bir serçe buldular. Yaşlılardan biri tüylerin arasına gizlenmiş olan derin yarayı özel ilâçlar ve bitkilerle kuşu incitmeden sardı.

Bütün gece boyunca Çoban Ali ve arkadaşları yaralı serçenin başında nöbet tuttular. Ertesi sabah serçenin yarası iyileşmeye başlamıştı. Kendini daha iyi hissediyordu. Hemen kanatlarını açtı ve uçmaya başladı.

Başlarının üzerinde birkaç daire çizdi. Bu sırada herkes ona sesleniyordu. "Serçe, küçük serçe, şimdi bizim köye doğru uç. Uç, ve köye baharı getir." Bu sırada küçük serçe uçmaya başladı.

Çoban Ali ve arkadaşları köye vardıklarında kıştan hiçbir iz kalmamıştı. Herkesi bir neşe kaplamıştı. Her yer cennet gibi taptaze, yemyeşildi. Nehirler coşkuyla akıyorlar, kırmızı gül güzel giysisini gösteriyordu. Ağaçlar dans ediyorlardı. Bütün hayvanlar, koyunlar, keçiler, inekler çayırlara çıkmışlar, neşeyle dolanıp duruyorlardı. Herkesi baharın coşkusu sarmıştı.

Çoban Ali, baharı herkesten daha çok bekliyordu. Bir an önce dağlara çıkıp sürüsünü otlatmak, lalelerin arasında kaval çalmak onun en büyük arzusuydu.

Köylüler, hemen kollarını sıvayıp çalışmaya giriştiler. Herkes çalışıyordu. Artık bahar gelmişti. Sonunda gelmişti işte! Baharda herkes çalışırdı. Çoban Ali de çalışmanın zamanı geldi diye düşündü. Sürüsünü alıp dağlara çıktı. Artık o da yemyeşil otların ve kıpkırmızı lâlelerin arasında kavalını çalabilirdi.

Kavalını kemerinin arasından çıkarıp zevkle çalmaya başladı. O çalarken kayaların arasından yeni yeni lâleler çıkıyor, otların arasında insana ferâhlık veren rüzgârla birlikte salınıyorlardı.

Güneşin batmasıyla birlikte diğer serçeler de köye gelmeye başladılar. Ortalık bir anda serçelerle dolmuştu. İkişer ikişer dağılıp evlerin tepelerine kondular. Orada her çift kendine bir yuva yapmaya girişti.

Evet çocuklar. Öykümüz burada bitiyor. Umarım bana serçeyi yaralayan çocuğun ismini sormazsınız. Çünkü bu yaşta insan çok unutkan oluyor. Ben de onun ismini kesinlikle anımsamıyorum. Beni bağışlarsınız herhalde."

Yeni Yıl Amca bahar öyküsünün sonuna gelmişti.

Sonra çocuklar birer ikişer teşekkür edip yaşlı adamın yanından ayrıldılar. Hepsi, serçeler gibi evlerine dağıldılar. Köyde bahar başlamıştı.

KANGURULAR

Kangurular, sevimli oldukları kadar çok da şakacılar. Baksanıza birbirleriyle ne de güzel eğleniyorlar.

TANIDIĞINIZ ya da bildiğiniz canlıları şöyle bir düşünün bakalım çocuklar... Kangurular kadar şaşırtıcı olanını hatırlamadınız sanırız. Gerçekten de görünüşleriyle, yaşantılarıyla kısaca her şeyleriyle bu sevimli hayvancıklar diğerlerinden farklılık gösterirler. Doğduklarında oldukça küçük olan kangurular, büyüdüklerinde bir adam boyuna erişirler. Yavruları aylarca annelerinin keselerinde taşınabilirler.

Keseliler dendiğinde akla gelen ilk ülke Avustralya'dır. Neden derseniz Avustralya, kangurların anavatanıdır. Bilindiğine göre keselilerin 250 kadar türü vardır. Bunların 170'i yalnızca Avustralya'da yaşarken diğerleri Güney Amerika'da yaşamlarını sürdürür. Bir tek "Opossum" adıyla bilinen türü, Amerika ve Kanada'da yaşar. Keselilerin en geniş türü, kırmızı ve gri kangurulardır. Bu türün boyu yaklaşık 2.30 m'yi bulur. Avustralyalılar bu hayvanları yakalarken özel yetiştirilmiş iri köpekler kullanırlar.

Gri ve kırmızı kangurların en büyük özellikleri ise sıçrayışlarıdır. Üstelik bacakları da çok güçlüdür. Avustralyadaki keselilerin, çok küçük hatta kesesiz memelilerden türedikleri bilinir. Bilim adamları ilk göçmenlerin Kuzey Amerika'dan geldiklerini düşünüyor. Bunların, Güneybatı Asya'yı Avustralya'ya bağlayan, Bering Boğazını ve adalar zincirini kullanarak Avustralya'ya ulaştıklarını düşünüyorlar. Başka bir kurama

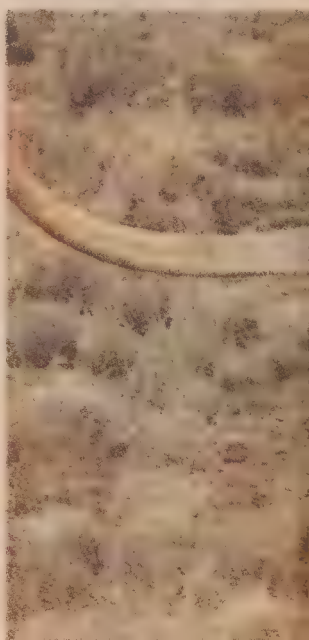

göre de kanguruların, ilk önce Güney Amerika'ya oradan Antarktika'ya en sonunda da Avustralya'ya geldiklerini kabul ederler. Keselilerin tarihi ise bundan 25 milyon yıl öncesine dayanır.

Tüm keseliler içinde, yalnız kangurular iki ayakları üzerinde durarak hareket eder. Dört ayaklı olmalarına karşın, iki ayaklarını kullanarak yürürler. Koşarken ya da zıplarken, ön ayaklarından kuvvet alırlar. Ön ayakları, pençeyi andıran bir çevikliğe sahiptir. Kendilerini korumak ya da yemek; yemek için ön ayaklarını kullanırlar. Bu konuda bir insan kadar ustadırlar.

Kangurular iki ana grupta toplanır. "Potorainae"ler ve "Macropodiane"ler. Bu gruplar, kendi içlerinde, alt türlerine ayrılır.

Kırmızı kangurular, yavrulama dönemine ortalama üç yılda ulaşır. Erkek kangurular, pek sorumluluk yüklenmez. Grupta, lider durumunda olan erkek kanguru, babalık görevini üstlenir. Anne kangurunun özgürlüğü sınırlıdır. Çünkü o, yavruyu doğurmakla kalmaz. Yavrularını beslemek ve korumak onun görevidir.

Taşın üstünde duran kırmızı kanguru çevreyi seyrederken arkadaşı hiç boş durmüyor. O da sudaki görüntüsüne merakla bakıyor.

Yavru yeni doğduğunda gözleri görmez. Annesinin kesesine içgüdüsel olarak geçer. Altı ay boyunca, anne sütüyle beslenir. Bu dönem, serpilmesi için yeterlidir. Bu altı ay içinde dış dünyayla ilişkisi olmaz. Altı ayın bitiminde keseden çıkar. İki ay sonra tam olarak bağımsız duruma geçer. Ama anne sütü emmek için, zaman zaman keseye sokulur.

Bir kangurunun 20 yıl yaşadığı görülebilir. Ama çevre koşulları en çok 7-8 yıl yaşamalarına izin verir. Pitonlar, vahşi kartallar, leoparlar en büyük düşmanları olarak bilinir. Doğadaki düşmanlarından başka, insanlar ve onların yetiştirdikleri av köpeklerini de unutmamak gerekir. Bütün bunların yanında, kangurların en kötü düşmanı kuraklıktır. Bu hayvanlar nemli ortamda yaşar. Nehirlerin, göllerin kuruması, onların ölümü demektir.

Kangurların mideleri çift bölümlüdür. Çok miktarda bitki lifi depolayabilirler. Kangurların bazıları, ot yemeyi sever. Ağaç kangurları tırmanma özelliğine sahiptir. Bu tür, ötekilerden daha parlak bir renktedir. Günümüzde yalnız Yeni Gine'de yaşar. Ön ve arka ayakları aynı uzunluktadır. Ortalama, onüç metre yükseklikten atlayabilir. Üstelik bu atlayışta yaralanması söz konusu değildir.

Kangurların yaşamları suya bağlıdır demiştik. Ama küçük yavruların, zaman zaman derinliği fazla olan su birikintilerinde, boğuldukları da görülür.

Kısa bir süre öncesine kadar, kanguru avı ile ilgili herhangi bir yasa yoktu. Ama son yıllarda, türün yok olma endişesi hükümeti harekete geçirdi. Kanguru avı, artık kontrollü bir şekilde sürdürülüyor. Özellikle yavru kanguruların korunmasına özen gösteriliyor.

Avustralya birçokları tarafından "Şanslı ülke" olarak tanımlanır. Gerçekten de bu sevimli hayvanlar, ülkeye ayrı bir güzellik katıyor.

Hazırlayan: ERDAL GÖKKAYA

Yepyeni Bir Üçlü

Bros'a "When Will I Be Famous" adlı 45'liği istedikleri ünü getirecek mi?

POP dünyasında yepyeni bir üçlü var artık: Bros. Müzik dünyasına oldukça iddialı sanatçılar kazandırmakla ünlü İngiltere'den geliyor bu üç delikanlı da... Ülkelerinde başarılarını kanıtladıktan sonra konserler vermek amacıyla Amerika Birleşik Devletleri'ne gitmeye karar veren üç kafadar Heatrow Havaalanı'na kendilerini uğurlamaya gelen binlerce hayranını toplamayı başardı.

Kendi deyişleriyle hayatlarının en uzun uçuşlarını yaptıktan sonra New York'a inen üç "adalı" etraflarına uzun süre şaşkın bakışlar fırlattılar. Mayıs ayında Amerika'da piyasaya çıkan "When Will I Be Famous?" 45'liği onlara henüz beklenen ünü getirmediği için büyük bir dinleyici kitlesi bulamayacaklarından korkan üçlü Rick Astley'in bu ülkede bir numara olduğunu öğrendikten sonra oldukça rahatladı.

Kaldı ki Yeni Dünya'da başarıyı tadan Pet Shop Boys, Johnny Hates Jazz ve Samantha Fox gibi İngilizler'den sonra onların da başarılı olmamaları için hiçbir sebep yok gibi...

Hülâgü için varsa, yoksa "DUDİ"

AHMET ve **Necef Uğurlu** son yıllarda Turkiye'nin birçok alışılmış yıldızından çok daha fazla konusu oluyor sanatla ilgilenenlerin. Sanat ilgisinin TV ile kısıtlanmak zorunda olduğu günümüzde tiyatroya gidemeyen, sinema izleyemeyen konserleri takip edemeyen TV'ye'saldırıyor. **Necef ve Ahmet Uğurlu** da sanatla pek yakından ilgilenememek gibi bir derdi olan toplumumuza rastlanılanın · oldukça üzerinde bir gösteri sunuyorlar. Onların da TV'de gördüğümüzden çok başka bir özel yaşamı var elbette. Ve yaşamlarının en önemli parçalarından biri de oğulları **Dudi.**

Dudi daha pek küçük ama ailedeki yerini çoktan almış ve etkisini oldukça çabuk hissettirmeye başlamış. "Dudi benim adamım" diyor **Ahmet Uğurlu.** Oğluyla konuşuyor, sohbet ediyor ve oğlunun ilk tercihi olmakla övünüyor **Ahmet Uğurlu. Dudi**'den annesi de çok memnun doğrusu. Çok dürüst bir çocuk olduğunu, kendine verilen sırrı asla kımselere söylemediğini anlatıyor annesi

Adı Soyadı: Kim Basinger
Doğum Tarihi: 28 Aralık 1957
Doğum Yeri: Georgia/ Amerika
Burcu: Oğlak
Boyu: 1.78
Kilosu: 57
Hobileri: Jimnastik yapmak, jiple dolaşmak.
Şimdiye Kadar Çevirdiği Filmleri: "İnsanlar Yaşadıkça", "Asla Asla Deme", "The Man Who Loved Women", "The Naturel", "Fool For Love", "9,5 Hafta".

M.J. ile birlikte söyleyin
"DIRTY DIANA"

■ Oh no, oh no, oh no ■ You'll never make me stay ■ So take your weight off of me ■ I know your every move ■ So won't you just let me be ■ I've been here times before ■ But I was too blind to see ■ That you seduce every man ■ This time you won't seduce me ■ She's saying that's o.k. ■ Hey baby do what you please ■ I have the stuff that you want ■ I am the thing that you need ■ She looked me deep in the eyes ■ She's touchin' me so to start ■ She eyes there's no turnin' back ■ She trapped me in her heart ■ Dirty Diana, nah ■ Dirty Diana nah ■ Dirty Diana no ■ Dirty Diana let me be ■ Oh no, oh no, oh no ■ She likes the boys in the band ■ She knows when they come to town ■ Every musicians fan after ■ The curtain comes down ■ She waits at backstage doors ■ For those who have prestige ■ Who promise ■ Fortune and fame a life that's so carefree ■ She's saying that's o.k. ■ Hey baby do what you want ■ I'll be your night lovin' thing ■ I'll be the freak you can taunt ■ And I don't care what you say ■ I want to go toe far ■ I'll be your everything ■ If you make me a star ■ Dirty Diana nah ■ It's Dia aa aa ana ■ She said I have to go home ■ 'Cause I'm real tired you see ■ But I hate sleepin' alone ■ Why don't you come with me ■ I said my baby's at home ■ She's probably worried tonight ■ I didn't call on the phone to ■ Say that I am alright ■ Diana walked up to me ■ She said I'm all yours tonight At that ran to the phone ■ Sayin' baby I'm alright ■ I said but unlock the door ■ Because I forgot the key ■ She said he's not coming back ■ Because he's sleeping with me ■ Dirty Diana, nah...

"Bravo" bombası atıldıktan sonra Rangelap adasına radyoaktif kül yağmış. Fotoğrafta gördüğünüz İroji Kebenli bu küllerle oynayan meraklı çocuklardan yalnızca bir tanesi...

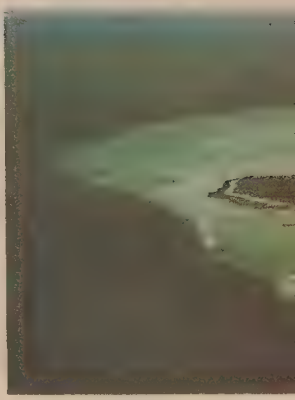

BİKİNİ ADASI'NDA ARTIK YAŞAM YOK

YIL 1946. Pek çok dünya ülkesinde şok etkisi yaratan II. Dünya Savaşı, ABD'nin Japonya'ya atom bombası atmasıyla yeni sona ermiş. Nagasaki ve Hiroşima kentlerine atılan bombalar yüzünden binlerce insan yaşamını yitirmiş, milyonlarca liralık zarara yol açılmış.

ABD ordusuysa, işte bu yıllarda nükleer silahlarını denemek için yer arıyor. Sorunda Büyük Okyanus'taki Marshall Adaları'ndan biri olan Bikini Adası'nın tam aradıkları yer olduğuna karar veriyorlar. Ama adada yaşayanlar var. ABD'den adaya bir yetkili gelerek, halka adalarını denemeler yapmak için kullanmak istediklerini bildiriyor. Bunun için ada halkının başka bir adaya nakledileceklerini ve bütün gereksinimlerinin ABD tarafından karşılanacağını da sözlerine ekliyor. Ada halkı insanlık ve bilim yararına yapılacak denemeler için taşınmayı kabul ediyorlar. Böylece 11 ailenin toplam 161 üyesi yerlerini yurtlarını terk edip, Kili Adası'na yerleşiyorlar.

ABD'nin nükleer silahları deneme süreci böylece başlamış oluyor. 12 yıl süresince 60'dan fazla patlama gerçekleştiriliyor.

Adayı terk etmelerinden bu yana 40 yılı aşkın zaman geçmesine karşın Bikinililer adalarına dönemiyorlar. Hâlâ Bikini Adası'na 500 mil uzaklıktaki Kili Adası'nda yaşamlarını sürdürüyorlar. Zaten gençler ve çocuklar Bikini Adası'nı, dedelerinin ve ninelerinin anlattıklarından biliyorlar. Kili'deyse yaşamları tamamıyla toprağa bağlı. Oysa Bikini Adası'nda balıkçılık yaparlarmış. Adadan ayrıldıktan sonra, yaşlıların ölmesiyle birlikte denizle olan bütün ilişkileri kesilmiş.

Bikinililerin dünyayla olan tek bağlantısı ABD uçakları. Gereksinimlerini ve besin ihtiyaçlarını bu uçaklarla getirtiyorlar. Bikini Adası'nın denemeler için seçilmesinin nedeni ise diğer adalardan uzak olması ve denemeler sırasında radyoaktif bulutları kontrol altına alabilecek şekilde rüzgâr esmesi. Ama Bravo adı verilen ilk patlama

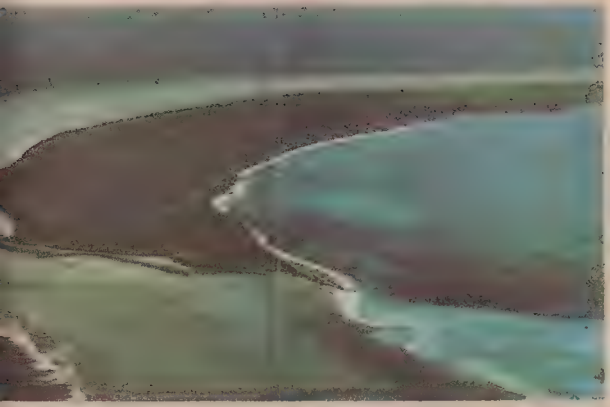

Nükleer silah denemeleri, bütün bir ada halkının oturduğu topraklardan olmasına dahası bu insanların sağlıklarının tehlikeye sokmasına değer miydi? Bu olay, modern dünyanın mantıklı bir açıklaması olmamalı. Dahası artık bu tür denemelere bir son vermeli.

sırasında rüzgârın esmesi sonucu her şey altüst olmuş. Bu rüzgâr 50000 mil²'lik bir alana radyoaktif madde taşımış. Rangelap ve Utirik'de yaşayan 250 adalı, 28 hava istasyonu görevlisi, 23 Japon balıkçı gemisi tayfasını etkilemiş.

40 yıl sonra bile Bikinililerin adalarına yeniden dönmelerini engelleyen tek bir madde var. Cesium 137!... Yeraltı sularına ve ekinlere çok zarar vermiş. Üstelik etkisi de daha uzun yıllar gitmeyecek. 1971 yılında bir grup Bikinili adalarına dönmüş. Ama 1978 yılında ciddi sağlık sorunlarıyla karşılaşınca yeniden adalarını terk etmek zorunda kalmışlar. Cesium 137'nin etkisinin insan sağlığını etkilemeyecek düzeye inebilmesi için 80-90 yılın geçmesi gerekiyor.

Bilim adamları Cesium 137 maddesini Bikini topraklarından arındırmak için var güçleriyle çalışıyorlar. Dr. William L. Robison ise Cesium 137'nin temizlenmesini kolaylaştırmak için bazı öneriler sunmuş. Bunlardan biri radyoaktivitesi fazla toprakları toplamak. Bir başka öneri de toprağa bol tuzlu su vermek. Ama bunların radyoaktiviteyi ne derece önleyeceğinden kesin emin olunamıyor. Bikinililer ise yalnızca söylenenleri dinliyorlar. Çünkü denemeleri, testleri, yapılanları anlamadıkları bir gerçek. Onların tek arzusu bir an evvel adalarına kavuşmak. Şimdi umutsuzluk içinde kıvranıyorlar. Ama hiç kimseye karşı kin ve nefret beslemiyorlar. Yapabilecekleri tek şeyin beklemek olduğunu düşünüyorlar.

1985 Temmuz'unda ABD uçağı bir grup yaşlı Bikiniliyi alıp Bikini Adası'na götürmüş. Ama kalmaya değil, yalnızca hasret gidermeye ve adalarını ziyaret etmeye. Bir de hükümetin adayı yaşanabilecek hale sokmak için yaptıkları çabaları görmeleri için. Adayı ziyarete gidenler adanın halini görünce, bir daha asla dönemeyeceklerini anlamışlar. Çünkü radyasyon oranı hâlâ çok yüksekmiş. Aynı zamanda genç Bikinililer adalarını görmeye pek hevesli değillermiş. Bu da ileride Cesium 137 maddesi arıtılsa bile adalarına asla dönmek istemeyeceklerini gösteriyor. İşte böylece Bikini Adası'nda yaşam sönmüş oluyor.

Atom bombası denemeleri yapılmadan önce Bikini için "cennet gibi bir ada" deniyordu...

MAVİ OYUNCAK KÖPEK

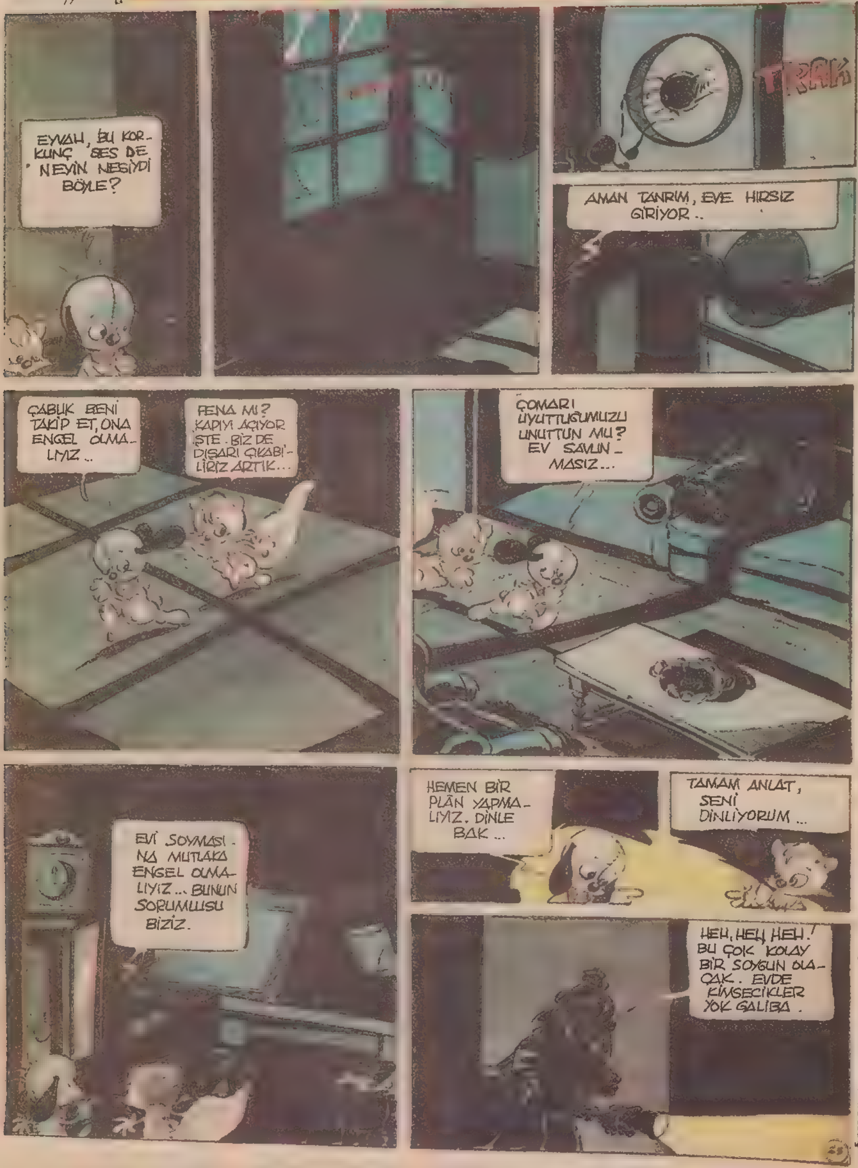

Yazan ve çizen: Mehmet SEVİNÇ

ŞANGIR ŞUNGUR
AAHH!
?
ANNECİĞİM... BU EVİ CİNLER BASMIŞ ... İMDAAAT!
İMDAAT! POLİİİS. KURTARIN BENİ. İMDAAAT!
NASIL DA ARKASINA BAKMADAN KAÇIYOR!
BİR DAHA HİÇ HIRSIZLIK YAPAMAZ ARTIK!

HEY.. PİSİ BAK O HIRSIZ KAPIYI AÇMIŞ.
YAŞASIN! ARTIK RAHATÇA ÇIKABİLİRİZ BURADAN.
MAALESEF İMKANSIZ BU DUVAR ÇOK YÜKSEK!
EEE... ŞİMDİ NE YAPIYORUZ?
BURADAN TIRMANIRSAK, O DUVARI AŞABİLİRİZ BELKİ...
SEN DUR, BEN BİR DENEYEYİM BAKALIM.
HEY PİSİ NE OLDU!? BAŞARABİLİR MİYİZ, DERSİN?
MAALESEF, HİÇ ÜMİT YOK. DUVAR ÇOK YÜKSEK. AŞMAMIZ ÇOK ZOR.
NEYSE, ÜZÜLME. BAŞKA BİR YOL DENERİZ.
PEKÂLÂ, DENEYELİM!

SABAHIN ERKEN SAATLERİNDE.

TÜH YİNE GEÇ KALDIM. NEYSE.. ÜÜÜRÜÜÜ! ÜÜÜRÜÜÜ!

DUYDUKSU SESLE, YATTIĞI YERDEN İRKİLEN KAHRAMANIMIZ, HEMEN PİSİ UYANDIRIR VE...

TRAK ZZZ

SURAYA SAKLANALIM, ÇABUK!

GÜNAYDIN ÇOMAR. ŞİMDİ KAHVALTINI HAZIRLARIM.

HARF! HARFF!

UAAAH! ANNA DA UYUMUŞUM YAHU!

ÇÖPLERİ DÖKEYİM. HEMEN GELİYORUM.

TANGIR TUNGUR! AYY! EYVAH!

PİSİ AYAĞINI ÇEKER MİSİN ÜSTÜMDEN?

HER YANIM YAPIŞ YAPIŞ OLDU!

NEREDEYDİNİZ ACABA? ÇIKIP BİR BAKALIM... NE DERSİNİ?

ŞŞŞT... SAKIN SES ÇIKARMA, BİRİSİ GELİYOR... DAHA SONRA BAKARIZ!

Birinci Bölümün Sonu

ORMANLAR KRALI ROBİN

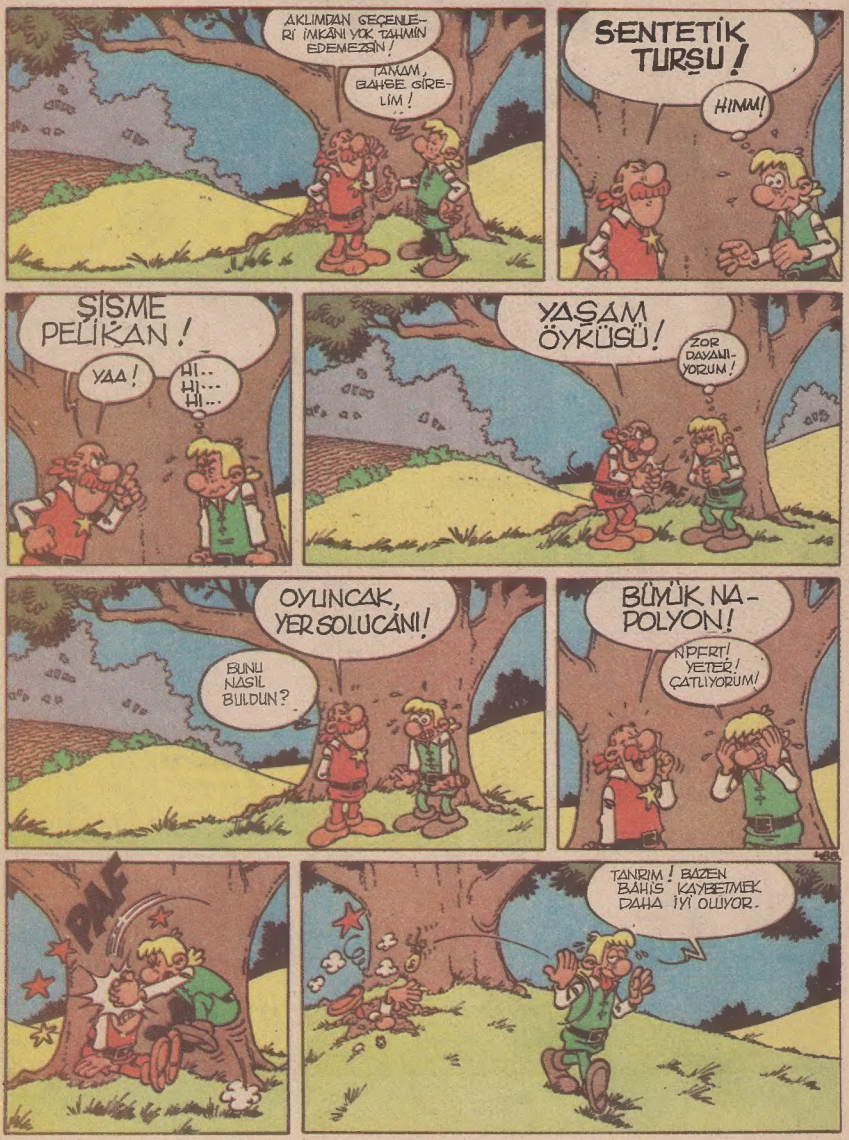

ÇOCUKLAR!...

Milliyet

KARDEŞ

DERGİSİ

HER OKURUNA

- ÜLKER Ufo Draje
- ÜLKER Lolipop
- GALA çıkartma

VE

Ünlü Pop yıldızlarının karton biblolarını

Bunların hepsi derginizin içinde

VERİYOR!...

1 HAZİRAN'DA Bayinizde

Geleceğe güvenle bakıyorum TÜRKBANK'a güveniyorum...

"İKİNCİ ADRESİNİZ"

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK